

Hanbit' sa

65-0711, Jeffersonville, IN
(ASHAMED)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Hanbit' sa

(ASHAMED)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu ráno 11.7.1965 v Jeffersonville, IN

¹ Ďakujem ti brat Neville. Dobré ráno, priatelia. Som rád, že tu dnes ráno môžem byť. A myslím, že som urobil ... Zaberám čas bratovi Nevillemu. Keď sedel tam vzadu a pripravoval si svoj text; a ja som vošiel dovnútra, on začal baliť svoje poznámky a povedal, "Dobre ..."

² To mi pripomínam dávne roky. Tu dole zvykol sedávať farebný brat, nazýval sa brat Smith, a sestra Cross. Boli to moji veľmi dobrí priatelia. A keď som večer vošiel sem dovnútra, ten starý muž zvykol ... On mal biele fúzy. Nevie, či si z vás niekto na neho pamätá alebo nie. A on mal zastáť na pódiu, viete. A všetci spievali, "To je cesta do Neba." A brat Smith, on len takto sedel, viete. A ja som vošiel tými zadnými dverami.

³ A bolo také malé dievča, také naozaj tmavé, ona zvykla sedávať tam v tom rohu. Ona začala tleskať rukami a volala, "Vyvýš Ho," tú pieseň, poznáte ju. Oni mali na to svoju vlastnú melódiu, viete. A potom v tom druhom rohu, tam sedel niekto ďalší, ktorý to znovu opakoval a volal, "Vyvýš Ho." Nuž, to oni spievali, keď som vchádzal do dverí. Mám proste rád takých ľudí.

⁴ A tak, starý brat Smith sedel tam, tak trochu *obrátenej* chrbtom, viete, a on bol, taký pokojný človek. On zvykol hovoriť, "Vojdi dnu, starší, nech si oddýchne tvoj klobúk." Nehovoril, "Oddýchni si"; ale "Nech si oddýchne tvoj klobúk," rozumiete, "Vojdi dnu, starší, nech si oddýchne tvoj klobúk." On sa tam mal postaviť, a ja som mohol povedať, ako od toho upustí. Ja som tam bol na to, rozumiete.

⁵ On zvykol hovoriť, "Nuž," hovoril, "viete, deti," tak vravieval, "Sedel som tu tak a uvažoval, ' Pane, čo mi dáš do povedania?' " Hovoril, "A On len stále potriasal na mňa hlavou, 'Nič ti nedám do povedania.' " Povedal, "Videl som, ako tam vošiel Starší Branham, a povedal som si, Pane, práve teraz si začínam uvedomovať ..." Nuž, bol som tam práve kvôli tomu!

⁶ Brat George Wright, ako sa máš, brat? [Brat Wright hovorí, Ó, dobre, skutočne.] Nech ťa Pán žehná, brat Wright! Skutočne. ["Tam vzadu je brat Eliáš."] Ó, naozaj? On povedal, že brat Eliáš Perry je tu vzadu. Kde si brat Eliáš? Nevidel som ho už dlhý ... A ozaj, no toto! Tak

by sme tu mali mať ozajstné zhromaždenie! Eliáš Perry, George Wright, a niektorí ďalší s tých starých veteránov, ktorí tu zvykli bývať, keď ste takmer museli rukami pridívať okenice, *tak* dul ten vietor. Mám radosť, že vás vidím! Matka, sestra Wrightová, je s tebou? Je tu sestra Wrightová? Ona je tiež tam vzadu. Naozaj. Ó, to je naozaj nádherné. Je to skvelé. Som rád, že sme tu. Je to dobre byť spolu.

⁷ Tolko som toho mal naplánované, vracajúc sa domov; obťažovaný na srdci. Práve som sa vrátil z Afriky, ako všetci viete. A keď som tam prišiel, mal som obmedzené víza, a nedovolili mi, nedovolili mi kázať, pretože sa pri tom schádza naraz priveľa ľudí. Každú chvíľu tam očakávajú nejaké povstanie, a - a nedovolili mi kázať, kvôli tomu, že sa pri tom zhromažďuje príliš mnoho ľudí. Jedine, ako by som bol mohol kázať, by bolo, mať nejakú organizáciu, ktorá by bola reprezentovaná vládou, vo vláde, aby ma tam pozvala, potom by vláda automaticky poslala vojenskú ochranu. Vidíte, oni sú práve ... Chystá sa tam práve nejaké povstanie, a to všetko kvôli tomu. Je to už skoro na dosah, vidíte. Ten muž z vlády povedal, "Posledne, keď on tu bol, mal zhromaždených okolo štvrt' milióna ľudí." A povedal, "Potom, vidíte, to by bolo práve to na čo čaká komunizmus, na vzburu." A tak som nemohol kázať.

⁸ Tí ľudia, ktorí tam stáli, mávali rukami a volali, "Pros za moju matku! Pros, zomrel môj brat! Môj ... " A ja som bol za *ostnatým* drôtom, poznáte to, drôtová bariéra, a to proste spôsobuje, že sa cítite naozaj zle. A vrátil som sa domov.

⁹ Myslel som si, "No dobre ..." Môj syn Jozef, vtedy sa trochu spustil, pokiaľ ide o čítanie. A mal ... Prešiel v poriadku, ale musel cez to prejsť; to čítanie mu nešlo celkom dobre. A tak som si myslel, "No, nejaký čas budeme musieť zostať doma." A povedal som, "Ak zostaneme doma, to pokazí deťom prázdniny." A tak sme to proste odložili, a prídeme tam s ním na ďalšiu časť v auguste, a nech ... a prídeme sem na dva, tri týždne.

¹⁰ Povedal som, "Verím, že zatiaľ čo tu budeme, môžeme mať nejaké zhromaždenie. Najmeme si tam tú školskú poslucháreň, a budeme mať zhromaždenia od 28. až do prvého, tam v tej školskej posluchárni. Chcel som kázať na tému o vyliatí tých siedmich posledných čiaš." A tak sme tam najprv zavolali, a prežili sme malé sklamanie. Už nám to viac v tej škole nechcú dovoliť, natisne sa tam príliš veľa ľudí. Nemôžeme to nikde mať. A tak potom som sa rozhodol, zatiaľ čo tu budem, namiesto toho ...

¹¹ Nemohli by sme *tu* popratať všetkých ľudí, keby sme to oznámili ... Teraz to nebolo vôbec oznámené. A tak, ak by sme popratali všetkých ľudí, ak by sme sa ich snažili popratať *tu* v modlitebni, neboli by sme to schopní. Vidíte, to jednoducho ... tých päť dní, to by *tu* bolo hrozné.

¹² A tak, keď sme tam sedeli a rozprávali sa s bratom Neville a s bratom Woodom a s ostatnými, rozhodli sme sa to urobiť takto. Ak nemôžeme, tak namiesto toho, by sme mali päť zhromaždení; to by bolo 28., 29., 30., 31. a prvého. Nuž, myslím, ak by sme začali na budúcu nedeľu, môžeme mať dve zhromaždenia, v nedeľu ráno a v nedeľu večer, to je osemnásteho. A potom, 25., v nedeľu ráno a v nedeľu večer. To sú štyri zhromaždenia. Potom prvého augusta, v nedeľu ráno a v nedeľu večer. To by sme mali šesť zhromaždení, a tak by z toho nebola taká tlačnica, dostať tých ľudí dovnútra. Tak si myslím.

¹³ Nemyslíte, že by to bolo tak lepšie, než ako keby sa *tu* všetci naraz zhromaždili a tlačili, a tak ďalej? Potom len tie dve zhromaždenia, to by sme zvládli, všetci by sa tak trochu tlačili. Ale päť večerov v jednom kuse, to by bolo veľmi obtiažne.

¹⁴ A chcem sa *tu* o tom dohodnúť s dôverníkmi a so staršími, zatiaľ čo som *tu*.

¹⁵ Všade sa to tak začína diať. Žijeme v posledných dňoch, v ktorých Evanjelium už nemá to miesto, aké by malo mať. Nemá tie práva, ktoré by malo mať. Všetko je to pospletané s politikou a so všetkým, tak ako nejaká únia. A to je to do čoho sa to nakoniec dostáva, pretože znamenie šelmy, ako vieme, musí prísť skrze úniu. A tam my ... Pretože, to je bojkot, "nikto nebude môcť kupovať alebo predávať, okrem toho kto bude mať znamenie tej šelmy."

¹⁶ A teraz chcem zistiť prostredníctvom starších. Cítim sa tak vedený. Nikdy som nemal taký hlad po Bohu vo svojom srdci, v celom mojom živote, aký mám teraz, vidíte. Pretože ... A chcem si zaobstarať svoj vlastný stan a svoje vlastné veci, tak ako mi to dal Pán vo videní, a ja verím, že ten čas je práve teraz na dosah. A chcem vedieť, zatiaľ čo som *tu*, prečo nemôžeme zaobstarať ten stan.

¹⁷ A - a potom, keď pôjdeme, tak ako prichádzame sem do Jeffersonville, namiesto toho, aby sme mali len jeden, dva, tri alebo štyri dňové *zhromaždenia*, môžeme vyjsť tam von a rozložiť ten stan, a mať dva alebo tri týždňové *zhromaždenia*, rozumiete, a nikto nebude môcť nič na to povedať. Mohli by sme ho postaviť buď v parku, alebo, ak by

nám to tam nedovolili, tam za mestom je farmár, ktorý nám to dovoli mať na farme. Najmeme tú farmu a - a postavíme to tam. To jediné, čo by sme tam museli urobiť, by bolo postaviť naše prístavky [sociálne zariadenia], a tak ďalej, ku nášmu kompletnému vybaveniu. A to by sa ľahko dalo spraviť. A potom tam takto začneme naše zhromaždenia, pretože to je podľa videnia od Pána, a má to byť urobené takým spôsobom.

¹⁸ A ako som sem prichádzal, včera, a nachádzal, to i tamto, veď viete. A ako som išiel po ulici, stretol som tam svojho dobrého priateľa, zavolať na mňa, "Nazdar Billy." Pozrel som sa na neho, má už snehovo biele vlasy, a také veľké brucho. A on je v mojom veku. Behávali sme spolu, [fešák mládenec], keď som bol ešte dieťa. Bolo mi to tak trochu smiešne.

Môj malý syn, Jozef sa opýtal, "Prečo si smutný, ocko?"

¹⁹ "Och," povedal som, "neviem ti to vysvetliť, Jozef. Nevie, ako by som ti to povedal."

²⁰ A dívam sa na Elij Perryho, ako sedí tam vzadu, a na jeho pani; zdá sa, ako by to bolo včera, bol to taký čiernovlasý párik, bývali vedľa mňa, keď sme mali ten starý čln, Wahoo, a po nociach sme dole na rieke chytali ryby. Teraz ich vidím oboch bielovlasých, viete, to svedčí o jednom, je to akoby nejaký malý bzučiak, ktorý začína vydávať signál, "Nemáš tu už príliš veľa času." Vidíte?

²¹ A tak chcem každý deň svojho života oddeliť pre Nehu. To čo mi ešte zostalo, ten čas, ktorý ešte mám, chcem ho stráviť niekde a robiť niečo, ak by to nebolo nič viacej, než len ako stáť na rohu ulici, a vydávať svedectvo ku cti a chvále Božej. A kvôli tomu som tu.

²² Mám také tajné miestečko, tu v Indiáne pri Zelenom Mlyne. Nie je to mesto, nuž, je to pustatina. A niektorí ľudia to zabrali a nedovolia vám tam ani len vkročiť. Ale ja tam mám jaskyňu, a on by ma nikdy nenašiel, keď vojdem do nej. Chodím tam v noci, a on nikdy nevie, kedy tam prichádzam alebo kedy odchádzam. A on ani nevie, kde tá jaskyňa je, a nemôže sa do nej dostať, a nezáleží na tom kde to je. A chcem tam ísť a hovoriť ku Pánovi, nejaký čas, cítim, že je to potrebné.

²³ Manželka, ona chce/a prísť, chce/a sem prísť a ponavštevovať toto okolie, a Rebeka a Sára, a oni, so svojimi priateľmi. A sme tu teraz na tri týždne, ak bude vôľa Pánova.

²⁴ A myslím, že namiesto toho, aby sme sa snažili tu natlačiť všetkých ľudí, na tie zhromaždenia tu v Modlitebni ... Pretože, to patrí

nám, patrí to Pánovi, ktorý nám to dal. A je tu klimatizácia. Radi by sme mali zhromaždenie v nedeľu ráno a v nedeľu večer. Tak by sa ľudia mohli vrátiť domov a potom počkať až na ďalší týždeň.

²⁵ Nemyslím, že by som mohol vziať a oficiálne vystihnúť to vyliatie tých posledných Čiaš, pretože oni sú v tom veľmi, veľmi veľkým posolstvom. Ale mohol by som sa modliť za chorých, a robiť veci, ktoré ... Tiež mám posolstvá, ako mi ich Pán dá pre cirkev. Cez týždeň, pôjdem tu niekde von do pustatiny a budem študovať, vrátim sa nedeľu ráno, a budeme mať nedeľné zhromaždenie, ako toto, a tiež v nedeľu večer budeme mať zhromaždenie. Náš najvzácnejší pastor, brat Neville, opýtal som sa ho, či bude s tým spokojný. To zaberie všetky jeho zhromaždenia, ale on bol viac ako rád, že sa toho môže vzdať kvôli tomuto. Ja len ...

²⁶ Brat Capps, tak sa mi vidí, on tiež dostal vandrovacu horúčku, a vidím, že odišiel, a - a brat Humes. A Pán tu mal brata Manna, aby zaujal to miesto. Viete, či je to nie nádherné, ako Boh bude všetko robiť? On mal vždy všetko presne načasované. Prišiel som sem a počul som tu niekoho kázať. Povedal som, "To ne... verím ..."

²⁷ Brat Capps, on prišiel do Tucsonu, a myslím, že ho to priam ohúrilo, bolo okolo 110 stupňov [F]. On s tým nechcel mať nič spoločného, a tak odišiel preč, on i brat Humes, a odišli späť do Phonixu. Samozrejme, že tam je okolo 115 stupňov [F], až 116 či 118. To bolo ešte horšie, a tak si myslím, že potom odišiel do Texasu; snažiac sa nájsť miesto.

²⁸ Hovorím vám, neželajte si žiadnu Arizonu v tomto ročnom období. Nedávno tam bolo 140 stupňov [F], minulý piatok, 140 stupňov, pri Parkerovi. A to je tam kde býva brat Craig, tu zo zboru. Môžete rozbiť vajce, a ono sa upeče skôr, ako dopadne na zem. [Brat Branham sa smeje -Vyd.] Napľujete a tá vlhkosť sa okamžite vyparí, to len ... Nie je tam žiadnej vlhkosti ani ničoho, v tomto ročnom období je to ako nejaká vypaľovacia pec. Ale asi tak od novembra, decembra a januára, je to nádherné. Ale keď prichádza, tak asi marec a apríl, lepšie je ak s tade odídete, ak sa nechcete zadusiť.

²⁹ A tak brat Capps a ďalší mali prísť práve v tom čase, čo si myslím, že ich odohnalo. Možno, že to Pán urobil za nejakým účelom. Verím tomu, že Boh napráva kroky spravodlivých. Niekedy sa nám to zdá ťažké.

³⁰ Tak ako nedávno na tejto ceste do Afriky, bol som si tak istý, že sa pohybujem vo vôli Božej. Pretože, pred rokom, som bol tam dole na juhu, kde som mal celú radu zhromaždení, a oni - oni, myslel som ...

³¹ Prišli z tej organizácii, a povedali, "Môžeš chodiť ďalej skrze Kresťanských obchodníkov, ale my s tým nebudeme mať nič spoločného."

³² Nuž, nechcem zhodiť tých ľudí hneď na tom, rozumiete, robiť nejaký konflikt. Chcem aby sa cítili dobre jeden pri druhom. A tak som len povedal, "No dobre ..." Napísal som im dopis, povedal som, "Pamätajte, snažil som sa znovu, po viacerých rokoch dostať do Afriky, cítiac, že moja služba v Afriky nie je skončená. Nemám ..."

³³ Prečo by som musel ísť do Afriky, keď mám šesťsto, sedemsto miest hneď tu v Spojených štátoch, kde ma pozývajú, vidíte, rovno tu, nerátajúc Kanadu, Mexiko, či iné z týchto miest? Prečo by som tam mal chcieť ísť? Ale v mojom srdci je niečo, čo ma tiahne do Afriky. Tam, tí ľudia, tam - tam je na nich niečo, čo milujem, a chcem tam ísť len kvôli tým farebným ľuďom. A je niečo v nich ... Mnohí z nich, z tých vedúcich, necítia, že by som to mal robiť. Ja chcem ísť ku mojím farebným priateľom. To je to, kde ma povolal Pán. A budem ... Oni sú v potrebe. Mnoho z tých ľudí ... Tí bieli, si môžu zaobstarať lekárov i všetko. Ale tí biedny domorodci žijú tam vonku, a napoly zhnití. Cítim, že oni sú tí, ktorí vyzerajú na to, že by to prijali. Oni sú tí jediní. Niečo na tom je.

³⁴ Keď sa dostanete do nejakého bodu, ste taký chytrý, že viete všetko, a potom Boh nemôže s vami nič urobiť. Ale keď sa dostanete na miesto, že ste ochotný počúvať a učiť sa, potom to je Boží čas, keď On môže vojsť a hovoriť ku vám.

³⁵ A tak som im napísal, a povedal som im. A riekol som, "Pamätajte, v Deň Súdu, nech sa tie kostnaté ruky vymania z toho dymu, odsúdia vás! Ich krv bude na vás, nie na mne, pretože ja som sa snažil okolo desať rokov, aby som sa tam znovu dostal."

³⁶ A potom, keď som poslal ten dopis, a prišiel som naspäť, Niečo ku mne prehovorilo, "Navštív Sidney Jacksona, choďte na poľovačku." A v tom istom čase, Pán prehovoril ku Sidney Jacksonovi a povedal, "Lev so žltou hrivou, brat Branham, camping, Durban - veľké zhromaždenie."

³⁷ Nuž, on tu bol, a on tu s vami hovoril. Mimochodom, pokrstili sme ... On bol rozhodne proti tomuto krstu vo Meno Ježiša Krista. A jeho žena bola proti tomu ešte viac ako on, ona by proste odišla preč. Mohli ste ... Hovorím vám, nikdy som nevidel oddanejších ľudí. Oni tam

pozháňali asi stopäťdesiat kazateľov, boli pokrstení vo meno Ježiša Krista, a oni proste zapálili tú krajinu. To Posolstvo sa proste valí cez Afriku, všade. Letci i veľkí mužovia prichádzajú, sú pokrstení vo meno Ježiša Krista.

³⁸ A tak, keď som sa začínal pripravovať tam na cestu, hovorím vám, v celom svojom živote som nemal toľko problémov, ako pritom, keď som sa snažil tam dostať. A potom, v tej poslednej chvíli, v tej poslednej chvíli, keď som tam už mal ísť, tu oni napísali krížom cez moje vízum, "Nemôže vykonávať žiadne náboženské zhromaždenie; môže prísť len na poľovačku." Nuž, potom, to bola vyššia hodnosť.

³⁹ Ale povedal som si, "Nestarám sa o to čo robí diabol, nebudem ... Nemôžem sa odvolávať na to čo povedal brat Jackson o levovi so žltou hrivou, či na toto tu či tamto. Nemôžem to zaručiť. Ale viem, že Boh mi povedal, 'navštív brata Sidney Jacksona a choďte na poľovačku.' " A povedal som si, "Idem." A niekedy ... A bol to jeden z mojich najväčších výletov.

⁴⁰ A zistil som čo to boli za problémy. No a myslím si, že tak asi v októbri, ak bude vôľa Pánova, budem môcť ísť naspäť a mať zhromaždenia i všetko, plná spolupráca, i všetko iné, vidíte, teraz v Afrike. Dostal som sa tomu na dno a zistil som, že v čom to bolo, čo to zapríčinilo. Tu hore, keď som tam písal, jeden hovoril toto, druhý hovoril niečo iné, a ďalší zase tamto. Ale najlepšie je zistiť si to sám. A viem v čom spočívali tie problémy, a čo tomu bolo príčinou; bolo to kvôli tomu, že sa tam naraz zide tak veľa ľudí, a vláda mi to nedovolila mať.

⁴¹ A teraz, ak Kresťanský Obchodníci, alebo akákoľvek organizácia, skrze ktorú prídeme, potom vláda automaticky ... pretože to je organizácia, reprezentovaná vládou a vláda posielala vojenskú ochranu. Ak by tam bolo dvadsať päť ľudí z jednej denominácii, dvadsať päť ľudí z druhej, oni by to stále nemohli prijať. To musí byť vedenie tej organizácii. A Kresťanskí Obchodníci, to je nesektárska organizácia reprezentujúca všetky cirkvi. Doktor Simon, ktorý je ich predstaveným, veľmi fajn človek, stretol som ho a rozprával som sa s ním. A oni si berú na starosť tie zhromaždenia, a všetky ostatné cirkvi tam spolu prídu. Vidíte? A verím, že budeme mať jedny z najväčších zhromaždení, ktoré boli v Afrike.

⁴² Ale mojím *oporným* bodom bolo toto, že keď viete, že sa snažite robiť to čo je dobré. Tá prvá vec je, ak cítite, že ste vedení do čohokoľvek, potom to skontrolujte so Slovom a dívajte sa, či to s Ním presne súhlasí, a potom nech vás nič nezastaví. Nestarám sa o to

koľko kolies nám Diabol hádže do cesty, prenášajte sa len rovno ponad ne.

⁴³ Povedal som svojej žene a povedal som bratovi Woodovi, keď som sem prišiel, i niektorým priateľom, ktorých som včera stretol. Mal som tu taký čas, že asi päť rokov som ani nevedel čo robiť. Bolo to nervové ... Vidíte, to prebudenie medzi cirkvami zomrelo. Každý to vie. Môžete to cítiť v tejto modlitebni. Kdekoľvek to môžete pocítiť. Je to úder, smrteľný pocit. Niečo nie je proste v poriadku. Je to preto, že to nadšenie prebudenia odišlo preč od ľudí. Choďte do cirkví, budete ich vidieť ako tam sedia. A pastor stále kokce nejaké posolstvo i niečo iné. A prvé čo sa dozviete, on hneď zvrtné reč na nejaký večierok, ktorý budú mať, alebo niečo také. Vyzerá to všade, ako nejaká smrteľná rana.

⁴⁴ Billy Graham si to všíma; Oral Roberts. Pán Allen mal nejaký problém, ako viete. Oral Roberts má tam tie budovy za päťdesiat miliónov dolárov, a tak ďalej. Má nejakú školu. Nuž a nikto nie je teraz na poli.

⁴⁵ Odišiel som odtiaľto, podľa videnia, aby som išiel do Tucsonu, aby som videl, čo Pán odo mňa chce. Tam sa On so mnou stretol, ako vám to tu On povedal, že to urobí a ... to zoskupenie tých siedmich Anjelov, a povedal, aby som sa vrátil naspäť a tých Sedem Pečatí malo byť otvorených. To je presne to čo sa stalo.

⁴⁶ On povedal, keď som jedného dňa bol s bratom Woodom, keď on tam prišiel, zašli sme na to isté miesto, a vyhodil som *do vzduchu* skalu, ona spadla dole, On povedal, "Za deň a noc, budete ..." Zabudol som, ako presne boli tie slová. "Budete vidieť slávu Božiu."

⁴⁷ A na druhý deň, zostúpila dole z oblohy víchrica, a poznáte to, ako sa to stalo. Keď to odišlo hore, oni sa opýtali, čo to bolo. Povedal som, "Povedalo to tri slová v tých veľkých troch výbuchoch." Tí muži počuli iba to burácanie. Ja som rozumel, čo To hovorilo. A povedal som, "Súd udiera západné pobrežie!" Dva dni potom, Aljaška sa takmer potopila. Hrmelo tam, zem sa triasla i všetko. Hľadte len na ne, každý deň, na tie zemetrasenia, všade.

⁴⁸ Moje posledné zhromaždenie, posledné zhromaždenie, ktoré som mal. Toto bude moje prvé Posolstvo, skutočne, ktoré odvtedy kážem. Kázal som v Los Angeles, v Baltimorskom auditóriu, a hovoril som o mužovi, ktorý si vyberá ženu. Vy pravdepodobne máte tú pásku o tom. Je to, povedal som, "To odzrkadľuje jeho charakter a jeho ambície." To, keď si muž berie ženu, on si berie mladé dievča, aby sa

stala jeho ženou; on si berie, ako viete, nejaké moderné dievča, to je obyčajne nejaká Riketa, to - to len ukazuje čo on ... Ak si berie nejakú kráľovnú krásy, alebo kráľovnú sexu, čokoľvek to je, to ukazuje jeho, to čo je skutočne v tom mužovi. Ale kresťan, on hľadá v tej žene charakter, pretože on s tou ženou plánuje svoj budúci domov. On plánuje, berie si niekoho, kto vytvára domácnosť. A ja som povedal, "Potom, Kristus, tu podľa Jeho Slova, nám hovorí, aký bude náš budúci domov. Aký druh ženy si On potom vyberie, denominačnú prostitútku? Nikdy! On si vyberie ženu, ktorá je charakterizovaná Jeho Slovom, a to bude Nevesta."

⁴⁹ A zatiaľ, čo som to tam kázal, niečo do mňa udrelo, a ja som nevedel o ničom, asi tak za tridsať minút. Tam bolo vypovedané prorocko. Prvé čo si pamätám, že tam bol brat Mosley a Billy, a kráčali sme vonku po ulici. A bolo povedané, "Ty Kafarnaum, ktoré sa nazývaš menom Anjelov," to je Los Angeles, mesto anjelov, vidíte, anjeli, "ktoré si sa vyvýšilo do Neba, budeš zvrhnuté do pekla. Lebo, keby sa tie mocné skutky boli stali v Sodome, ktoré sa stali v tebe, bola by stála, až do tohoto dňa." A to všetko sa dialo mimo môjho vedomia. Vidíte?

⁵⁰ A ako som sa práve dostával cez napomínanie, - Krista, vyvyšujúc Ho a hovoriac cirkvi. Povedal som, "Vy ženy, je vám to jedno, ako sa snažím ku vám podísť, alebo ako kážem proti týmto veciam; a vy mužovia, vy kazatelia; vy ste sa ustavične stavali proti, po celý ten čas, robíte to presne tak isto. Chodíte okolo Toho, akoby Slovo Božie nebolo ničím."

⁵¹ A keď som to porozumel, odišiel som, povedal som, "Niekde v Písme je o tom napísané." A odišiel som a našiel som, že to bol Ježiš, ktorý karhal Kafarnaum, ktoré stálo na brehu mora. Ten večer som pozrel do Písma. Prišiel som domov, vzal som si tú historickú knihu; A Sodoma a Gomora bolo voľakedy prosperujúce mesto, Pohanský hlavný stan sveta. A viete, to mesto, sa pri zemetrasení potopilo do Mŕtveho mora. A Ježiš tam stál a povedal, "Kafarnaum, keby sa v Sodome boli udiali tieto skutky, ktoré sa udiali v tebe, stála by až do dnešného dňa. Ale teraz musíš byť uvrhnuté do pekla!" A asi po dvesto, alebo tristo rokoch po jeho prorocke, všetky tie pobrežné mestá, každé z nich stojí ešte doteraz, okrem Kafarnauma, ono leží na dne mora. Zemetrasenie ho potopilo do mora.

⁵² A potom prorokujúc, "Los Angeles bude na dne mora." A prišiel som domov, a odišiel som do Afriky. A zatiaľ čo som bol v Afrike, oni tam mali zemetrasenie. A vedci ... Videli ste to, bolo to v správach, tie

niektoré veľké, pekné domy sa zrútili, tam v Los Angeles, a nejaký motel, a tak ďalej. A teraz je tam ...

⁵³ A od toho zemetrasenia, je tam dva alebo tri palcová trhlina, ktorá sa urobila v zemi, tiahnúca sa od Aljašky, prechádza okolo cez Aleutské ostrovy, zachádza okolo sto päťdesiat alebo dvesto míľ do mora, vracia sa naspäť, pri San Diego; zasahuje Kaliforniu, či Los Angeles, a znovu vychádza von tesne tam pod severnou časťou Kalifornie, pri malom mieste, ktoré sa nazýva San José, tesne pod tým.

⁵⁴ A ten vedecký pracovník hovoril, keď s ním mali interview. Dívali sme sa na to v televízore. A on povedal, "Pod tým sa práve nachádza spenená láva." A on povedal toto, on povedal, "To je klát, ktorý sa odlomí," a povedal, "a on sa odlomí." A toto inter...

⁵⁵ Ten muž, ten vedec, ktorý robil to interview s tým vedúcim tých vedcov, on mu povedal, opýtal sa, "Nuž, mohlo by sa to potom všetko potopiť?"

On povedal, "Či mohlo? To sa musí!"

⁵⁶ Povedal, "Nuž, ale, to bude pravdepodobne za veľa, veľa rokov od teraz."

⁵⁷ A on povedal, "Môže to byť od teraz za päť minút, alebo to môže byť za päť rokov. On tomu tipoval len päť rokov.

⁵⁸ Ale tak, ako som si bol istý, keď som tam stál pod tou inšpiráciou, vypovedajúc súd o tom západnom pobreží, a potom tu hneď nasledovalo to s potopením Los Angeles, je po nej! Je to tak. To sa stane. Kedy? Ja neviem.

⁵⁹ Ale, och, čo sa stalo? Viete, teraz máme len šesť kontinentov. Mali sme ich sedem, ten jeden, ktorý bol medzi Afrikou a Spojenými štátmi, sa potopil. Och, to je história, viete o tom. Nuž, keď to pôjde ku dnu, potom by som chcel, aby ste dávali pozor keď ...

⁶⁰ To bola kázeň, ktorú som kázal, tak sa mi vidí, keď brat Elij' Perry tu v zbore mohol byť diakonom, v tom čase, podľa všetkého. Ale *tam* bolo povedané, "Príde čas ..." Ja som to nevedel, až keď pani Simpsonová mi priniesla jedného dňa tú kázeň. A mal som to zapísané v malom bločku, že púšť - "že oceán sa vleje do púšti." To bolo pred tridsiatymi rokmi.

⁶¹ A, samozrejme, jazero Salton sa nachádza asi dvesto stôp pod úrovňou oceánu, a ak toto veľké kypenie mora, keď to takto pohltí tú zem, so stovkami štvorcových míľ, stovky a stovky štvorcových míľ sa

potopí do zeme, to vyvrhne prílivovú vlnu rovno na Arizonu. Skutočne, tak to bude.

⁶² Och, sme v čase konca, veľkolepá hodina, zjavenie sa Pána Ježiša! On povedal, "Na rôznych miestach budú zemetrasenia, čas zmätku, úzkosť medzi národmi, takže zmŕtvujú ľudia od strachu." Povedal, "A keď sa toto začne diať, pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie." Ó, môj *Bože!*

Národy sa rozlamujú, Izrael sa budí, To sú znaky, ktoré predpovedali proroci; Dni pohanov sú spočítané, v strachu zatarasené; Navráťte sa, Ó roztrúsení, do svojho vlastníctva.

(Skutočne, urobte to.)

Deň vykúpenia je blízko, Ľudské srdcia mŕtvujú od strachu; Bud'te naplnení Duchom Božím, majte svoje lampy ozdobené a čisté, Pozrite, vaše vykúpenie sa priblížilo

(Je to tak)

Falošní proroci klamú, Božiu Pravdu zapierajú, Že Ježiš Kristus je náš Boh.

⁶³ Videli ste vtedy tú fotografiu, ako On tam ten obraz otočil nabok? A ten istý obrázok, tých siedmich anjelov, ktorí sa povzniesli hore, keď to otočíte doprava, je tam znovu tvár Pána Ježiša, ako sa díva na zem.

⁶⁴ Pamätáte sa, keď som kázal Sedem Cirkevných Vekov, Nemohol som porozumieť, prečo tam Ježiš stojí s niečím bielym okolo svojej hlavy. On bol mladý muž. Pozeral som sa znovu do Biblii a tam stojí, "Prišiel ku Starodávnemu Dňov, Ktorého vlasy boli biele ako vlna." Ježiš mal len tridsať tri a pol roka, keď Ho ukrižovali.

⁶⁵ Zavolať som Brata Jacka Moora, on je teológ. On povedal, "Ó, brat Branham, to je Ježiš vo Svojom oslávenom stave." Povedal, "Po Svojej smrti, pohrebe a zmŕtvychvstaní, prešiel do takého stavu." Pre teológa to znelo dobre, ale ďalej to dobre nenadväzovalo, niečo tam nepasovalo.

⁶⁶ Išiel som tam a začal som kázať o prvom cirkevnom veku, tam to Duch Svätý zjavil. Nuž máte to teraz priamo vo svojich *Cirkevných Vekoch*. Dúfam, že tie knihy teraz už zanedlho vyjdú, so všetkými detailmi. A to ukazuje, že Ježiš bol Sudcom. Ide o bielu parochňu, ktorú oni zvykli nosiť - založil si parochňu, ktorú nosil ako sudca, v Anglicku to stále robia, keď sa stávajú najvyššou autoritou. A keď ten obrázok

otočíte na bok, On tam je, Jeho čierne vlasy, môžete to vidieť zo strany Jeho brady, a na nich bielu parochňu. On je tou poslednou autoritou, On je Najvyššou Autoritou. Dokonca sám Boh to tak povedal, "Toto je Mój milovaný Syn, Jeho počúvajte."

⁶⁷ On je tam s tými Angelami, to Posolstvo, ktoré bolo tými siedmimi prelomeniami, tých siedmich pečatí, čo zjavilo semeno hada a všetky tie veci tu. A to ukazuje, že je to práve tá Jeho pokrývka, to je - to je Jeho Najvyššia Autorita. On je Najvyšší, a má na hlave parochňu, alebo prikrytie. Biblia hovorí, že On menil Svoj výzor, alebo *inak povedané* On premieňal Seba Samého, en morphe. To slovo pochádza z gréckeho slova, to - en morphe, čo označuje nejakého gréckeho herca, ktorý hrá viacej rolí; dnes vystupuje v jednej, pri ďalšom vystúpení je v nejakej inej roli. On bol Boh, Otec, v jednom vystúpení; Boh, Syn, v ďalšom vystúpení; a potom Boh, Duch Svätý, v tomto vystúpení. Vidíte? To je On, Jeho Slovo je stále Ponad všetko. Žijeme v posledných dňoch.

⁶⁸ Keď som sa vrátil toho dňa z Afriky, bol som tak trochu unavený. Viete, tam je práve teraz noc, a musíte sa preorientovať. A potom, keď som sa vrátil, musel som sa znovu preorientovať. Mali sme krásny výlet, poľovačku, jednu z najlepších, akú som vo svojom živote mal. Billy má nejaké fotografie, možno že bude mať čas a bude vám to môcť niekde ukázať, ukáže vám ten výlet.

⁶⁹ Mal som sen. Vždy sa mi sníva, že som znovu niekde u Spoločnosti Verejných Služieb. A tak sa mi zdalo, že so tak trochu zanedbával tú prácu, domnievali sa že som ... Oni ma proste nechali robiť, tak ako som ja chcel, a ja som si myslel, že by som ... Namiesto toho, aby som išiel von a prechádzal po trasách, alebo vyberal účty, či niečo také, čo sa oni domnievali, že robím, ja som si proste povedal, "Som si svojím vlastným pánom," a odišiel som si proste zaplávať. Zišiel som tam dole, vyzliekol som si ... tieto šaty, a obliekol som si plavky. Bol som tam sám. A myslel som si, "No, nie je to správne, spoločnosť ... Toto je pracovný čas, spoločnosť mi platí tento čas." Rozmýšľal som, "Je to divné." A potom som si pomyslel, "No dobre, tie peniaze, ktoré som vybral na obchôdzke ..." Mal som oboje, patrolovanie a obchôdzku spolu spojené, a povedal som si, "No dobre, tie peniaze, ktoré som vybral, urobil som niečo, ako som tam pobehoval; Stratil som všetky svoje lístky, a ich peniaze sa mi pomiešali spolu s mojimi. Ako teraz budem vedieť, kto zaplatil za lístok?" Pomyslel som si, "Len preto, že som nedával vôbec pozor!" Pomyslel som si, "Nie je to správne. Ostáva mi len jedno, čo môžem urobiť, a to ísť za svojím hlavným dozorcóm a povedať mu to." Bol ním Don Willis,

povedal som, "Don, stratil som tie lístky. Tu sú všetky peniaze ktoré mám, a tu sú ich peniaze, *je to dokopy*. Nechaj to tu u pokladníka. A tí ľudia, keď oni prídu, oni budú mať potvrdenku, že som obdržal ich lístok."

⁷⁰ Možno, že nejakí ľudia sedia práve teraz tu, od ktorých som ... viem, že sú tu. Od ktorých som vybral v tých dňoch a ... a dal som im potvrdenku. Viete, bolo to len desať percent, ak ste priniesli naspäť svoj lístok. A možno, to stálo dolár a pol, a tak to bolo pätnásť centov. Mnoho z tých ľudí žilo ... Radi sme sa proste stretli a porozprávali, a oni znovu vracali svoje lístky, a ja som sa s nimi mohol za chvíľu rozprávať. Dať pätnásť centov, poznáte to, len si sadnúť na chvíľu a porozprávali sa, a pozbierať ich lístky. A tak sa toho nahromadilo, proste toľko lístkov, že som ich nemohol ani pozbierať.

⁷¹ Nuž, pomyslel som si, že to je jediný spôsob, ako to môžem urobiť. A prebudil som sa.

⁷² Bývali sme u sestry Larson. Myslím, že nie je tu. Bola ku nám veľmi milá; a nebola by rada, že o tom hovorím. Ale ona je veľmi milá pani, a my sme bývali v jej izbách. Prenajímala dve garsónky, spolu dve malé izby, obe sme ich mali prenajaté. Manželka a ja sme spali tu v jednej - a v tej druhej, keď som mohol, som tak trochu prijímal ľudí, a tam boli dve detské postieľky.

⁷³ Prebudil som sa. Ona ešte spala. A po nejakej chvíli sa prebudila. Kývol som na ňu, pozrela sa na mňa a žmurkala za chvíľu očami. Opýtal som sa, "Spala si dobre?"

Povedala, "Nie."

⁷⁴ A ja som povedal, "Mal som hrozný sen. Znovu som bol zamestnaný u Spoločnosti Verejných Služieb." Povedal som, "Čo som urobil?"

⁷⁵ Pamätám sa, ako malý chlapec, alebo mladý muž, prechádzal som všetky tie trasy pri Saleme, v Indiáne, rôzne ... Vošiel som dovnútra, kúpil som si raňajky, možno miskú ovsených vločiek. V tom horúcom slnku a pri tom všetkom, ani mi nechutilo jesť. Utratil som na to desať centov z mojej skromnej hotovosti. Ten vrchný dozorca prišiel a povedal, "Viete čo oni povedali na schôdzi? Kto je ten padlý na hlavu, ktorý by na raňajky utratil len desať centov? Povedal, "Máte minúť prinajmenej päťdesiat centov." Nuž a všetci viete, že v tom čase, za päťdesiat centov boli už poriadne raňajky.

A ja som povedal, "No dobre, ale ja tak veľa nejem."

On povedal, "No dobre, to do tých päťdesiat centov utrať. Mal by si utraťiť päťdesiat centov.

Ja som povedal, "No, ale ja to nepoužijem."

Povedal, "Jednako to utrať." To bol môj vrchný dozorca.

⁷⁶ No dobre, rozmýšľal som, "Nuž, čo môžem robiť? Musím mať útraty za päťdesiat centov, a ja zjem len za desať centov." A tak som chodil von na ulicu a bral deti, ktoré nič nejedli a kupoval som im raňajky za štyridsať centov.

Tak potom som si myslel, "Nuž, čo by ... Možno, že to je to čo On proti mne má."

⁷⁷ A pamätám sa, tu, nie tak dávno, oni prišli pri patrolovaní, poškodili ten zadný dvor, a povedali, "Napíš si to na účet." Viete oni majú právo patrolovať, ale za škodu musia platiť.

⁷⁸ Ja som proste napísal, "Nie ste nič dlžni." Myslel som si, "Platil som za nich štyridsať centov. Možno, že dovedy som utratil dvadsať alebo tridsať dolárov, dávajúc to deťom. Možno, že to na to vystačí." Snívajúc ďalej.

⁷⁹ Potom som tam mal veľký strom, deti sa pod ním hrávali, a patrola ... Oni patrolovali z helikoptéry. A tak on prišiel a povedal, "Billy, čo tak zoťať ten strom?"

⁸⁰ Povedal som, "Nie, nestínajte ho. Upravíme mu korunu." Povedal som, "Brat Wood a ja pôjdeme a upravíme mu korunu."

Povedal, "No dobre, pošlem tam chlapov aby ho upravili."

Povedal som, "Nuž, nedajte ho zoťať."

On povedal, "Nedám ho zoťať."

⁸¹ Odišiel som na dovolenku. Keď som sa vrátil, strom bol zoťatý a ležal tam na zemi. Potom som mal ísť ku súdu, viete. Povedal som, "Pane, týmto vyjde najavo, koľko som dlžný." A tak som s tým vyšiel na svetlo, bolo to v poriadku, nechali to proste bežať. Stále sa mi to snívalo.

⁸² Keď som sa v to ráno zobudil, povedal som si, "No dobre ..." Prvé čo ráno robíme, keď vstaneme, je, že sa spolu modlíme, a potom sa modlíme večer, keď ideme spať. A potom, keď ona odišla pripraviť deťom raňajky, začal som sa modliť. Povedal som, "Pane, ja musím byť hrozný človek. Čo som v živote urobil, že som sa nemohol dostať preč od tej Spoločnosti Verejných Služieb?"

⁸³ Išiel som sa okúpať, a prišiel som naspäť. A zdalo sa mi, ako keby niečo ku mne hovorilo, "Možno, že zanedbávam Jeho prácu." Rozmýšľal som, "Som tu asi päť rokov a nič som neurobil, len čakám na Neho."

⁸⁴ Ako som tam stál, jedného dňa. Stavali nám tam nový dom, brat Mosley tam prišiel, hovoril o tom. Povedal som, "To je len malý dar od môjho Otca." A on začal plakať. Povedal som, "Vieš, On povedal, 'Ak opustíte svoje domy, domy, polia, otcov, matky, Ja vám dám domy, polia, otcov, matky, a stonásobne viac v tomto živote, a Večný Život.' " Povedal som, "Musel som opustiť túto modlitebňu, ktorú tak veľmi milujem. Môj domov, ktorý mi tam Pán dáva - musel som to opustiť. On mi proste dáva tento naspäť." Povedal som, "Vidíš aký je On nádherný." A on začal plakať.

⁸⁵ No, povedal som, "Musel som sem prísť a oddeliť sa, prísť do tejto púšti." A myslím si, "Zaujímavé, prečo ma Boh priviedol do púšti, sem, kde nie je nič okrem škorpiónov a jašteríc?"

⁸⁶ Nie je to len púšť, je tam horúco, ale je to duchovná púšť. Och! Nie je tam žiadny duchovný život, v tých zboroch, oni sú proti ... V živote ste nevideli niečo také! Nemáme ani zbor do ktorého by sme išli, ani nič. A potom keď ... Tí ľudia takmer hynú, duchovne. Všimol som si to na tých ľuďoch, ktorí z tade vychádzali, vidno na nich tie rozdiely, keď ich pozorujete.

⁸⁷ A tak stojte pod Duchom Božím, a váš život sa bude stávať milý, jemný, tak ako to voda vypôsobuje na tráve a jemných púčkoch. Ak ... táto tráva by v Arizone nerástla; z týchto stromov by boli kaktusy, ich listy sa proste zviňajú a vytvárajú pichliače. Tak to je, keď to vysychá okolo zboru, všetci sa navzájom pichajú, veď viete. A, pozrite, vy musíte mať jemný dážd', ktorý vás zjemňuje, a spôsobuje, že rastú listy, ktoré vytvárajú tieň pre okoloidúceho pútnika.

⁸⁸ A tak niečo povedalo ku mne, "Možno, že zanedbávaš Božiu prácu." A tak, modlil som sa o videnie.

⁸⁹ A Méda mi práve dala novú Bibliu; A brat Brown, z Ohia, mi dal novú Bibliu; obidvaja v tom istom čase, na vianoce. Išiel som a vzal som jednu z tých nových Biblií. Povedal som, "Pane, v tých dávnych dňoch, Ty si mal Urím a Thumím."

⁹⁰ Počúvajte, dovoľte mi povedať toto. Samozrejme, oni nie sú ... toto, toto zhromaždenie sa nenahráva, preto to hovorím. Dovoľte mi povedať, nerobte to. Nie je to dobrá vec.

⁹¹ Ale povedal som, "Pane, zvyklo to tak byť, keď sa niekomu sníval nejaký sen, tak oni to vzali pred Urím a Thumím, a povedali to. A ak - ak Urím a Thumím odrazilo naspäť svetlo, nadprirodzené Svetlo, ten sen bol pravdivý." Povedal som, "Ale to kňazstvo a to Urím a Thumím je preč. Tvoja Biblia je teraz tým Urím a Thumím; Pane, nech by som to už nikdy viac neurobil. Ale prosil Ťa a modlil som sa ku Tebe, aby si mi dal videnie a povedal mi prečo sa mi snívali tieto sny. A čo som urobil? Ak som urazil niekoho, ak som niekomu niečo na svete urobil, daj mi to vedieť. Ja - ja pôjdem a dám to do poriadku. Ak dlhujem Spoločnosti Verejných Služieb, ak som im vykonal niečo zlé, či niekomu inému, ak som Tebe urobil niečo zlé, daj mi to vedieť. Chcem to dať do poriadku."

⁹² Dajme to teraz do poriadku. Nečakajme, že to urobíme až po nejakom čase, to môže byť príliš neskoro. Urobme to teraz.

⁹³ A povedal som, "Určite, je niečo v tomto Slove Božom, od Genesis do Zjavenia, nejaký charakter, s ktorým si jednal, ktorý by bol na tej istej báze, na ktorej by bola aj moja otázka. Ak niekto niečo urobil, a Ty si kvôli tomu proti nemu niečo mal, potom daj nech sa mi otvorí to miesto v Biblii. A ak niekto, čokoľvek by oni urobili, ak sa to bude opierať o moju cestu. Tam, kde som učinil zle, alebo niečo, čo chceš aby som robil, alebo niečo, čo som neurobil, daj mi vidieť v Biblii nejaký taký charakter."

⁹⁴ A zavrel som oči, a nechal som len aby sa Biblia roztvorila, položil som svoj prst na Písmo, Genesis 24. 7. Eliezér, Abrahámov verný sluha, ten vzor Biblického sluhu, bol poslaný aby, upoľoval nevestu pre Izáka. Mráz mi prešiel po chrbte. Skutočne, to je môj ... je to tak, s ďalšou časťou môjho Posolstva, vyťahnuť von Nevestu.

⁹⁵ On povedal, "Prisahaj, že nevezmeš nevestu z týchto, ale choď ku môjmu vlastnému ľudu."

On povedal, "A čo ak tá žena nebude chcieť ísť so mnou?"

⁹⁶ Povedal, "Potom si voľný od tejto prísahy." On povedal, "A Nebeský Boh pošle Svojho anjela pred tebou, aby Ťa viedol." On hneď išiel rovno *tam* a začal sa modliť, a stretol nádhernú Rebeku, ktorá sa stala Izákovou ženou.

⁹⁷ Tak dokonalé Posolstvo, späť do Slova, "Choď zobrať tú Nevestu!" To je povinnosť. To je kvôli čomu som tu. To je to, čo sa snažím robiť, vyvolať Nevestu.

⁹⁸ Pamätáte sa tam v Kalifornii, to interview Nevesty, tá prehliadka, mal som to tu. Ako vyšla prv tá Nevesta, a videl som ju ako išla okolo. Potom prichádzala Miss Ameriky, Miss Ázii, a všetky, och, strašné len pozrieť na to! A potom, tá istá Nevesta znovu prešla okolo. Jedna z nich vyšla z kroku, a ja som ju viedol naspäť do kroku; boli to dve z nich. A to je to, čo som mal robiť, držať Nevestu v kroku, upoľovať tých ľudí.

⁹⁹ Povedal som, "Bože, odchádzam naspäť domov, obnoviť znovu svoje sľuby, a začať nanovo." A tak to je to, čo plánujem ďalej robiť, to je to kvôli čomu som tu.

¹⁰⁰ Myslím, že by bolo dobré, keby sme urobili toto, začali na budúci týždeň osemnásteho, na budúcu nedeľu ráno a večer; tú ďalšiu nedeľu, a tú ďalšiu nedeľu. Koľkí si z vás myslí, že by to bolo dobre? [Zhromaždenie hovorí, "Amen."] Ďakujem.

¹⁰¹ A teraz chcem, aby ste niečo pre mňa urobili. Ak ste niekomu oznámili, že dvadsiateho ôsmeho bude zhromaždenie, oznámte im znovu, že to nemôžeme mať. Povedzte, napíšte im, alebo niečo podobné. Nechceme, aby tí ľudia prišli a boli sklamaní, nemôžeme dostať to auditórium.

¹⁰² Vidíte, nemôžeme to dostať. A tak preto to posledné zhromaždenie, myslím, že sme ich tam hore mali tak mnoho, i všetko, oni proste ... Viete aká je verejnosť, a oni ... Nuž, žijeme proste v posledných dňoch, to je všetko. A oni tvrdia, že tí ľudia tam prídu a vyrušujú školu, a oni tam boli príliš zavčasu, a robili toto a tamto, či niečo iné, a to miesto bolo príliš pošliapané, a ten požiarnický veliteľ robil toto i tamto. A tak, veď viete.

¹⁰³ A tak predstavíme tie Čaše a tie Trúby, chcem ich *tam* umiestniť. Povedal som vám, že by som to rád urobil. Oni prichádzajú pod niečím iným. Tak tie čaše prídu počas toho trúbenia trúb; ale chceme vziať ten celý priebeh a prejsť zaradom cez to a priniesť to, zviazať to dokopy.

¹⁰⁴ Koľkí z vás čítali niečo od brata Vayleho, ktorý mi to prepisuje, a dáva tomu správnu gramatickú formu? Čítali ste niečo z toho? Čítali? Dvaja či traja. Myslím, že si vykonal ozajstný kus roboty, brat Vayle, ozajstný kus roboty! Myslím, že to robila sestra Vayle; a ty si to len zapísal a ona to urobila. Ona bola ... Vidíte, nie som vždy proti ženám, či som, sestra Vayle?

¹⁰⁵ A tak teraz za ďalších pätnásť minút, dvadsať minút prečítajme tu niečo z Písma.

¹⁰⁶ Mám tu malý bloček. Povedal som, myslím, že som to hovoril bratovi Vaylemu, alebo, kto to bol, alebo myslím, že to bol brat Roy Borders. Brat Vayle mi kúpil ten bloček. Chcem si robiť nejaké poznámky.

¹⁰⁷ Ale ak by sa niekto niekedy pozrel na to čo ja nazývam poznámky! Napríklad, keď chcem kázať o Rannej hviezde, nakreslím hviezdu. A keď chcem kázať o nejakom ... Značím si to tu všetko v symboloch, narýchlo to načarbem, nikto by nikdy nemohol vedieť čo to znamená. Zatiaľ čo som niekde vonku, a rozmýšľam o všetkom možnom, musím, pritom ako sme niekde v aute na ceste, niekedy auto poskakuje hore dole, a ja si niečo zapisujem, a hovoríme to i tamto, a robím si malé značky, a pritom prechádzame cez mosty, a - a cez všetko možné. Napríklad, keď chcem kázať o tej zostupujúcej Hviezde; Nakreslím tam pyramídu, nakreslím si to tu a tú päťcípú Davidovu hviezdu, ako zostupuje na to. A ja pritom viem, kde chcem ísť v Písmach; a Mojžiš, a určitá vec, ktorú urobil - niečo čo vyzeralo ako stopy od malého moriaka.

¹⁰⁸ A ja som ich tu mal niekoľko. A myslím, že dnes ráno, keď som tam rozmýšľal, hovoril by som niekoľko minút tu na tú tému, mám tu nejakú poznámku, možno že by som zabral nejakých dvadsať minút.

¹⁰⁹ A potom nebudem zaberat' bratovi Nevillemu dnes večer jeho službu. Dnes večer budem oddychovať a počúvať ho.

¹¹⁰ A potom, ak bude vôľa Božia, na budúcu nedeľu ráno začneme zhromaždenia. A vy všetci mi pomôžte a budeme sa modliť, pretože to bolo v mojom srdci snažiť sa ... Oni povedali, "No dobre, mohli by sme ísť do Louisville alebo dole do New Albany." ale to zhromaždenie malo byť pre Jeffersonville. Pôjdem do Louisville a New Albany, hocikedy inokedy, ale toto po správnosti má byť tu v Jeffersonville.

¹¹¹ A teraz skloňme za chvíľu svoje hlavy, zatiaľ čo budeme ... Budem tu ku vám hovoriť okolo tridsať minút. Hovoríme za chvíľu ku Nemu.

¹¹² Pane Ježišu, my sme - my sme skutočne požehnanými ľuďmi, nad naše pomyslenie a nad naše porozumenie. Pretože, keby bol medzi nami niekto vznešený, tak ako nejaký personál z nejakej inej krajiny, alebo nejaký diplomat, mohli by sme si myslieť, že to by bolo veľké mať medzi sebou nejakú takúto vznešenú osobu. Ale dnes tu máme Boha Nebies, a nie len medzi nami, ale v nás, prebýva, žije skrze nás Svoj Život. A my sme za to tak vďační, Pane! To je samozrejme ponad naše porozumenie.

¹¹³ Ale teraz hovoriac o tom, ako tie zhromaždenia ... a o tom, ako sme išli do Afriky, a o tom všetkom čo sme sa snažili zariadiť, na týchto niekoľko dní tu v Indiáne. A tak či inak, Pane, snád' si to Ty, ktorý nás vedieš ku tomu stanu, aby si vyplnil to videnie. Tak nech sa stane Tvoja vôľa, porúčame Ti to takto, podľa nášho najlepšieho zrozumenia. A tak sa modlíme, Pane, ak je tu nejaká myšlienka nezhodná s Tvojou vôľou, daj nám to vedieť, aby sme mohli vedieť ako vyplňať Tvoju dokonalú vôľu.

¹¹⁴ A teraz nás požehnaj v týchto nasledujúcich niekoľkých minútach. Hovor ku nám cez Tvoje Slovo, Pane, pretože Tvoje Slovo je Pravda. Prosíme o to v Mene Ježiša. Amen.

Otvorme si Biblie, do Marka, ôsmej kapitoly.

¹¹⁵ O koľkej tak zvyknete končievať, o dvanástej? [Nieкто hovorí, "Tak okolo dvanástej."] No dobre. A teraz, len také krátke posolstvo, ktoré môžem ku vám hovoriť o Slove, o vydaní svedectva z toho, a tak ďalej.

¹¹⁶ Marek, ôsma kapitola, a začnime od 34. verša do tridsiateho ... prečítajme to do 38., do konca tej kapitoly. Rád čítam to čo On povedal, pretože viem, že je to pravda. A tak teraz ...

A privolal si k sebe zástup so svojimi učeníkmi a povedal im: Ak chce niekto prísť za mnou, nech zaprie sám seba a nech vezme svoj kríž a ide za mnou.

Lebo ktokoľvek by chcel zachrániť svoju dušu, stratí ju, a kto by stratil svoju dušu pre mňa a pre evanjelium, ten ju zachráni.

Lebo čo osoží človekovi, keby získal čo hneď i celý svet a svoju dušu utratil?

Lebo ved' aké výmenné dá človek za svoju dušu?

Lebo ktokoľvek by sa hanbil za mňa a za moje slová v tomto pokolení cudzoložnom a hriešnom, za toho sa bude aj Syn človeka hanbiť, keď príde v sláve svojho Otca so svätými anjelmí.

¹¹⁷ Chcem z toho vziať taký krátky text, ak by som tomu mal dať názov, nazval by som to: Hanbiť sa. Viete, mám to rád. "Ktokoľvek by sa hanbil za Mňa a za Moje Slová, za toho sa budem aj Ja hanbiť."

¹¹⁸ Nuž, slovo hanbiť sa, môže byť tak isto prekladané ako "byť v rozpakoch." Viete, že niekedy ste ... Postavený ste pred niečo a ste pri tom v rozpakoch, hanbíte sa.

¹¹⁹ To, keď sa hanbíme, to ďalšie čo to spôsobuje, to ukazuje, že ste si nie istý toho o čom hovoríte. Ak viete o čom hovoríte, a máte istotu, že viete o čom hovoríte, môžete to komukoľvek povedať; nehanbíte sa. Ale ak cítite, že ste mimo, že ste nie na mieste, to ukazuje, že ste si nie istý.

¹²⁰ Všimli ste si, že dnes je toho tak mnoho, zvlášť v tom o čom hovorím "hanbiť sa za Slovo". A On a Jeho Slovo sú jedno.

Na počiatku bolo Slovo, a to Slovo bolo u Boha, a to Slovo bol Boh.

A to Slovo sa stalo telom, a prebývalo, ...

Ten istý včera dnes i naveky!

¹²¹ A tak, "Ktokoľvek by sa hanbil za Mňa a za Moje slová," a On a Jeho Slovo sú Jedno, a tak, *кто бы* sa hanbil za Jeho Slovo v tomto hriešnom, terajšom pokolení, "Ja sa budem hanbiť za neho."

¹²² A všimame si dnes, ak sa niekto pýta, "Si kresťan?" Je to veľmi populárnou vecou, povedať, "Ó, ja som kresťan!" Vidíte?

¹²³ "Ale veríš Božiemu Slovu, kde Ono hovorí, 'Tieto znamenia budú sprevádzať tých ktorí veria'?"

¹²⁴ "Och!" Dokonca kazatelia sa začervenujú do tvári. Vidíte?

¹²⁵ "Hanbíte sa povedať, že Boh uzdravuje? Hanbíte sa za plné Evanjelium? Hanbíte sa za svoje letničné prežitia?" To znamená hanbiť sa za Jeho Slovo. To je Jeho Slovo, ktoré sa vo vás stalo telom.

¹²⁶ A tak, Jeho Slovo musí Samo o sebe žiť cez každú generáciu. Ono Samo o Sebe žilo vo dňoch Mojžiša. Pretože, v tých dňoch, Biblia hovorí, v liste Židom, v prvej kapitoly, "Boh za dávna mnoho rás a mnohým spôsobom hovorieval ku otcom skrze prorokov."

¹²⁷ A títo proroci! Cirkev všetko tak poprekrúcala, že keď ... Títo proroci, títo smelí poslovovia Boží, prichádzali bez cirkvi, bez denominácií, bez organizácii, bez všetkého. Keď títo kňazi boli privedení pred ... Oni boli privedení pred tých kňazov, oni sa nehanbili, pretože oni mali jasne **TAK HOVORÍ PÁN.**

¹²⁸ Ak ste si všimli, prorok, v tom jednom význame slova, v Starom Zákone, keď on povedal **TAK HOVORÍ PÁN**, nuž pozorujte ho, on začal

hovoríť rovno, ako na mieste Boha. Potom on vypovedal svoje Posolstvo, to bolo to čo Boh cez neho hovoril, TAK HOVORÍ PÁN!"

¹²⁹ Rozmýšľam o tých dávnych prorokoch, keď oni prišli s tým Posolstvom, a Ono uvádzalo do rozpakov kráľov, a spôsobovalo, že ľudia sa cítili nepohodlne, pretože oni sa rátali za vodcov, nábožných ľudí, a keď oni ... to Slovo vyšlo za tým účelom, Ono ich vystavilo najavo, a oni sa cítili v rozpakoch, hanbili sa.

¹³⁰ A mnoho krát to vidíme, nie mnohokrát, ale príliš často! Tí ľudia, vy povieťe, "Ja som kresťan!"

Prijali ste Ducha Svätého po tom čo ste uverili?"

"Och! Joj!" Vidíte, oni sú - oni sú z toho v rozpakoch.

¹³¹ Nieкто povie, "Ty patríš tam do tej skupiny, medzi ktorými sa deje všetko tam to vykrikovanie, a všetko to s tým Božským uzdravovaním?" Mnoho krát sa kresťania cúvnu späť.

¹³² Oni chcú oznámiť, ak - ak oni majú nejakú denomináciu, "Ja som Baptista. Ja som Presbyterián. Ja som Luterán." Oni sa za to nehanbia.

¹³³ Ale keď to prichádza ku tomu, byť kresťanom, to treba vziať Božie Slovo tak ako Ono je, potom, to sa oni hanbia. "Ja nepatrím do žiadnej denominácii," vidíte, oni, oni sa to hanbia povedať. Oni musia byť takí, ako ten ostatný svet, reprezentovaný nejakou organizáciou.

¹³⁴ Nuž, došlo do toho len nedávno. Vo dňoch Luthera, aby sa dať poznať ako Luteráni, či nasledovníci Luthera, nuž, to znamenalo takmer smrť od katolíckej cirkvi. Vo dňoch Wesleya, dať najavo, že ste sa vzopreli anglikánskej cirkvi, za to sa takmer platilo smrťou od anglikánov, oznámiť, že ste metodista. Vo dňoch letničných, to bola hanba, takmer, povedať, že vy ste - že vy ste letničný, pretože ste boli hneď zarátaní ako svätý povalenec, alebo nejaký jazykomluvec, alebo niečo také. Nuž oni zorganizovali a vošli rovno dovnútra aj s ostatnými s tej skupiny.

¹³⁵ Ale keď príde čas vyvolávania von, že nepatríte ani do jednej z nich! Je veľmi populárne povedať, "Som Letničný." Je veľmi populárne povedať, "Som Presbyterián. Luterán." Ale čo, keď nastane taký čas, že budete musieť vyjsť a postaviť sa za Slovo, "Nepatrím ani do jednej z nich"? To, to uvedie do rozpakov.

136 Ježiš povedal, "Ak sa vy budete hanbiť za Mňa, potom sa Ja budem hanbiť za vás." Prečo by sa On hanbil za vás? Preto, že vy ste tvrdili, že patríte Jemu, a pritom ste Ho nenasledovali.

137 Čo, ak by som povedal, "Tento malý chlapec, to je - to je môj syn"; a on by sa otočil a povedal, "Kto, ja že som tvoj syn? Čo si myslíš, že ja som!" To by som sa dostal do rozpakov. Tak veru, kvôli vášmu synovi.

138 A tak je to s tak zvaným kresťanstvom dnes. Ak to nazývate menom, menom nejakej denominácie, v poriadku, oni prijímajú otcovstvo nejakej denominácie. Ale keď to prichádza ku tomu, aby prijali otcovstvo Slova Božieho, Krista, nie, oni sú v rozpakoch. Oni nechcú povedať, "Áno, hovoril som v jazykoch. Áno, videl som videnia. Áno, verím v Božské uzdravenie. Áno, chválim Pána. Som slobodný od všetkých organizácií, neklaniam sa ani jednej z nich. Som Kristov sluha." Ó, to by ich priam potrhlo na kusy.

139 Jedného večera, medzi Obchodníkov Plného Evanjelia v Chicagu, prišiel veľký rečník.

140 A môžem sa tu na chvíľu zastaviť a povedať to. Prepáčite mi. Ale mnohokrát si myslíte, a ja tak isto, že to o čom hovoríme, tá Biblická Pravda, sa nedostáva medzi ľuďmi. Ale, ona sa dostáva. Niekedy sa oni postaví rovno proti Tomu, ale v skutočnosti to oni tak nemyslia. Oni sa snažia zistiť kde stojíte.

141 Ako ten príbeh o tých opilcoch, ktorí sa dohadovali, že neexistuje niečo také, ako kresťanstvo. Jeden muž povedal, "Ja viem, kde je jedna, to je moja žena."

Druhý povedal, "No, ja tomu neverím."

Ten povedal, "Tak poď, budeme ... správajme sa, ako keby sme boli skutočne opití."

142 Prišli do toho domu, a robili všetko, čo len chceli. A - a povedali, aby im pripravila nejakú praženicu, a on to potom hodil o zem, a povedal, "To nevieš pre mňa lepšie pripraviť praženicu!" Tak sa tam zachovávali v tom dome. A odišli do druhej izby a zvalili sa do fotelov. Počuli ako to tam niekto zametá, bez slova, a spieva si, takú pesničku, tak pre seba.

Musel Ježiš sám niesť kríž, A celý svet pôjde bez neho? Je pre každého kríž, a je kríž pre mňa..

Budem niesť tento posvätený kríž, Až kým ma ho smrť nezbaví,
A potom doma budem nosiť korunu.

¹⁴³ A jeden z tých opilcov povedal, "Čo som vám povedal?" Povedal, "Ona je kresťanka!" Vidíte, oni ju len skúšali. A niekedy svet, zistil som to, skúša vás.

¹⁴⁴ A tak nikdy by som si nemyslel, že toto by sa stalo, ale minulú sobotu večer, myslím, že to bolo v *sobotu*, alebo v nedeľu večer, ten veľký rečník ... Ja nenazývam veci ľudovými menami. Ale on sa snažil pracovať presne opačne. Ja sa snažím tie cirkvi držať preč od ekumenického hnutia, a tento človek sa ich snaží do neho dostať. A tak, on hovoril ku Kresťanským obchodníkom. Čo, sa očakávalo odo mňa, že ja budem mať to zhromaždenie v Chicagu, ale ja som si myslel, že budem v tom čase v Afrike, a tak som to nemohol vziať. Tento muž povedal, prišiel tam a povedal, "To najväčšie hnutie, tá najväčšia vec, ktorá kedy bola, ktorá je teraz na zemi, je to, že všetky cirkvi sa vracajú späť do katolíckej cirkvi, v tom ekumenickom hnutí, a katolíci prijímú Ducha Svätého." Čo za pasca diabla!

¹⁴⁵ A ten vedúci, brat Shakarian, predseda Medzinárodného združenia Obchodníkov, sa tam postavil a povedal, potom čo sa ten muž posadil, a povedal, "To nie je tak ako sme to počuli." Povedal, "Brat Branham nám povedal, že, ' Toto ekumenické hnutie ich všetkých privedie do znamenia šelmy.' " A ten muž sedel na pódiu. Povedal, "To privedie to znamenie šelmy." A povedal ešte, "My sa nakláňame veriť, že je Pravda to čo on povedal." [Niekoľko v zhromaždení zavolal, "Amen! My tiež!"] A on povedal, "Koľkí z vás by radi počuli brata Branhama, aby prišiel a predstavil vám pravdivú stranu tej veci? Povstaňte." A bolo tam niečo ponad päť tisíc ľudí. Oni kričali a volali, len aby som prišiel na jeden deň, jeden deň.

¹⁴⁶ Brat Carl Williams mi zatelefonoval a hovoril, "Brat Branham, chlapče, prešiel som cez ten zástup," povedal, "naskladali my do rúk sto dolárové bankovky, aby som ti zaistil letenku na cestu sem a späť." Vidíte, len na jeden deň!

¹⁴⁷ Vidíte, tí ľudia, to Slovo sa dostáva niekedy tam, kde ani nevieme. Vidíte? Ale, vidíte, keď ste skutočne ... Nezáleží na tom, ako veľmi je svet proti Tomu, Boh potvrdzuje, že je To Pravda. Keď nakoniec udrie tá posledná hodina, možno sa stanú veci, o ktorých ste ani nemysleli.

¹⁴⁸ Áno, to ukazuje, že ste si nie istí, ak ste privedení do rozpakov, a tak radšej by ste o tom nediskutovali. Ak sa budete za to hanbiť nechceli by ste o tom diskutovať; držíte sa vzadu.

¹⁴⁹ Ale ako môže nejaký človek, ktorý je naplnený Duchom Božím, ako môže muž, plný moci Božej, a lásky Božej vo svojom srdci, hovoriť s niekým nejaký čas a nespomenúť niečo o tej láske, ktorá je v jeho srdci? Vidíte, je niečo čo to spôsobuje; vy to nedokázate.

¹⁵⁰ To je, musí to byť ten zlý deň, o ktorom hovoril Ježiš. Ľudia sa hanbia za Slovo a za Ducha Božieho, ktorý v nich koná. Ale, keď je Pravda vyjasnená ľuďom, potom Boh, On Sám, sa zjavuje cez Slovo.

¹⁵¹ Nuž, ktokoľvek si na čokoľvek môže činiť nároky. A to tu máme v týchto dňoch, v ktorých je tak mnoho nárokovaných tvrdení, že je to až strašné. Ale, vidíte, ak je to Pravda, musí to byť podľa Slova. Pretože, oni hovoria, že majú všetky rôzne veci, olej vytekajúci z ľudí, a krv, ktorá im vyteká z rúk, a ženy, ktoré na chrbte majú túto krv, a steká im do topánok, a oni berú svoje topánky a vylievajú z nich olej, a žaby, ktoré vyskakujú a skáču po pódiu, a všetky možné takéto veci. V Biblii neexistuje niečo také. V Biblii nič takéto nie je zaslúbené. Tam stojí, jedine, "V posledných dňoch bude ten duch tak blízky, že by zviedol aj vyvolených, ak by to bolo možné." Ale o tamtom neexistuje žiadne Písmo.

¹⁵² Ale keď to prichádza ku pravému nefalšovanému Slovu Božiemu, ktoré Boh potvrdil, zdá sa, že To dokonca prekáža tej druhej skupine, na tej radikálnej strane. Vidíte, sú pri Tom v rozpakoch.

¹⁵³ Ale je To realitou pre muža, či ženu, chlapca či dievča, ktorí sú naozaj skutočnými kresťanmi. Keď dal Boh zaslúbenie o krste Duchom Svätým, a vy Ho prijmete, je Niečo čo odpočinie vo vás, tak že nič nemôže zaujať Jeho miesto. Kedykoľvek, keď sa človek stretne s Bohom; nie v nejakom emocionálnom prepracovaní sa, nie nejakom nadšení, alebo v nejakej náboženskej doktríne, nie nejakom katechizme alebo vyznaní, alebo dogme, ktorú prijal, aby sa z nej tešil. Ale keď on skutočne príde na to miesto, ako prišiel Mojžiš, tam vzadu v púšti, chodil tvárou v tvár so Všemohúcim Bohom, a vy vidíte ten Hlas, ktorý hovorí ku vám, presne podľa Slova a zaslúbenia na túto hodinu, je niečo, čo odpočinie vo vás. Nuž, pozrime sa teraz *na to*, za ďalších pätnásť minút.

¹⁵⁴ Sú niektorí ľudia, ktorí obdržali také prežitie. A ako vám dnes hovorím, nie ako ku nejakej cirkvi, alebo nejakej denominácii, hovorím ku vám, ako k jednotlivcom; nie preto, že chodíte sem do tejto

modlitebni, ale pretože vás milujem a vy milujete mňa, nie kvôli tamtomu. Dovoľte mi hovoriť ku vám, ako ku zomierajúcim smrteľníkom, že jedného dňa musíte prísť ku koncu tohoto života. A ja tam nemusím byť, ani iný kazateľ tam nemusí byť. Ale je len Jeden, ktorý vás tam môže stretnúť a to je Boh. A vy - vy počúvajte na To a nie na to či, "moja žena je dobrou kresťankou" alebo - alebo "môj muž je dobrým kresťanom," ale na to či "som v poriadku s Bohom? Stretol som sa tak s Bohom?" Nie pretože, "môj pastor sa stretol s Bohom, ani preto, že môj diakon sa stretol s Bohom," ale, "Stretol som Ho ja?" Nie preto, že "som vykrikoval," nie preto, že "som hovoril v jazykoch," ale pretože, "Som Ho stretol ako Osobu!" Potom sa nikdy nebudete za To hanbiť, je Niečo čo je tak dokonalé a čisté, a pravdivé.

¹⁵⁵ A pamätajte, mohli ste stretnúť nejakého ducha, ktorý sa bude zachovávať ako Boh. Mohli ste stretnúť nejakého ducha, ktorý bude robiť toto, tamto, či niečo ďalšie; sledujte to za chvíľu a budete vidieť, ako sa to zrovnáva so Slovom Božím. Mohli ste sa stretnúť s nejakým duchom, ktorý by vám povedal, že ste spasený, a dal vám nádherný pocit, a vy by ste kričali a výskali; a keď príde ku tomu, zapierate Slovo, ako môže Duch Svätý, ktorý napísal to Slovo, zapierať Svoje vlastné Slovo? Duch musí dotvrdzovať každé zaslúbenie Božie s "amen"! Ak to tak nie je, potom ste nikdy nestretli Boha, stretli ste zvodného ducha. A svet je dnes toho plný!

¹⁵⁶ Ale keď vidíte, že Boh zostupuje dole a prehlasuje, že ide urobiť určitú vec, a potom sa to stane, a znovu a znovu sa to tak opakuje, potom máte skutočného Ducha Božieho.

¹⁵⁷ Ako by na človeku mohol byť Duch, Duch Svätý, ktorý napísal Bibliu, a potom by sa on otočil a zapieral, že To nie je pravda, že To bolo na nejaký iný deň?

¹⁵⁸ On povedal: "To zaslúbenie je pre vás, a pre vaše deti, a pre tých na široko-ďaleko, ktorých a koľkýchkoľvek si povolá Pán náš Boh." To sú Skutky 2. 38. Ako môže potom nejaký duch prijať niečo odlišné od Toho, a byť z Boha, keď Židom 13. 8. hovorí: "Ježíš Kristus ten istý včera, dnes i naveky"?

¹⁵⁹ Čo, ak by niekto povedal: "Ó, ja verím, že On bol filozof. On bol dobrý človek. On bol prorok. Ale pokiaľ ide o Jeho moc ..."

¹⁶⁰ Rozprával som sa raz večer s bratom Georgom Smithom, to je ten chlapec, ktorý chodí s mojou dcérou, Rebekou; fajn chlapec, spieval tu v modlitebni. Chlapec od baptistov, ktorý sa práve vzchopil, povedal: "Moje meno z toho vymažte! Ja s tým nechcem mať nič spoločného." A

bola tam nejaká mladá pani ... Oni mali konferenciu, ten baptistický zbor, tam hore na kopci.

¹⁶¹ A oni sú tak silno proti mne, oni všetci tam, a okolo ... Oni nemajú nič proti mne; to je proti tomuto Slovu. Proti mne, ako človeku, nemôžu nič povedať, nikdy som im v ničom neublížil. Ale To je to čoho sa oni obávajú. Vidíte? Nuž, boli sme ...

¹⁶² Oni, keď tam mali mať to zhromaždenie, či vlastne, keď ho mali, na posledné tri večere, tej veľkej konferencii, tam mal byť nejaký misionár, tam hore na vrchoch, kde bolo dosť chladno. Stalo sa, že ten misionár tam prišiel a vošiel do Marka 16, a povedal: "Dnes je mnoho ľudí, ktorý nemôžu uveriť tomu, že Boh uzdravuje." Povedal: "Ja som bol v Indii. Ja som ind. A bol som v Indii, keď tam prišiel nejaký muž, tu zo Spojených štátov, nazýval sa brat Branham." Ten pastor sa začal dvíhať z miesta. Povedal: "Moja žena zomierala na rakovinu. Ja som bol slepý," alebo niečo také. "On sa modlil za jedného z nás, a druhého z nás vyvolal z publika, a dokonca nepoznal ani náš jazyk, a hovoril z Moci Božej." A povedal: "My sme tu. Uzdravený!" Oni sa ho snažili zastaviť. Ale nemohli to urobiť. To je, vidíte, rovno na ich vlastnej konferencii.

¹⁶³ Potom oni všetko zapreli. A niektorí z tých ľudí, dokonca môj ... sestra tohoto chlapca, tým tam dole, nedali ani nič povedať. Oni chceli vedieť, či ona nebola v kontakte, oni sa snažili nejakým spôsobom dostať dole a zistiť to.

Jedna z tých paní povedala: "Nuž, ja tomu verím."

¹⁶⁴ Rebeka a George išli navštíviť tú pani. A ona odišla a priviedla dievča, ktoré trpelo na ... bola tak trochu nevyvinutá. A tak ma tam zaviedli, aby som sa pozrel na to dievča, jedného večera. A išiel som tam, tá malá panička tam sedela, a ja som sa opýtal: "Si veriaca?"

¹⁶⁵ Ona odpovedala: "No, neviem či som alebo nie." Nuž, ona nebola nevyvinutá; išlo proste o zlého ducha. Oni si to neuvedomovali. Vidíte, on vás posadne, a vy to *ani* neviete. To prichádza, potom zúrivosť premôže tú osobu, a oni to nevedia.

¹⁶⁶ Ženy, ktoré tu chodia vonku po ulici, v tých šortkách, oni si to neuvedomujú. Oni môžu byť, oni by mohli dokázať a odprisahať to, že sa nikdy nedopustili nevery voči svojmu mužovi, a tak ďalej, či niečo také. Ale vo svojom srdci, oni si neuvedomujú, ale duch diablov ich vzal pod kontrolu. Oni sú ním posadnuté. Prečo by si žena chcela vyzliekať šaty, pred nejakým mužom? V Biblii je len jedna osoba, ktorá to tak urobila, a oni boli bez zmyslov. Ostatné sa chceli prikryť; oni si to

neuveodomujú. Je to tak vychytralé, tak záľudné. Musíte sa pozorovať, vážiť sa Slovom Božím, aby ste videli kde stojíte.

¹⁶⁷ Táto mladá pani povedala: "Och, povedali mi, že som bola pokrstená keď som bola dieťa." Povedala: "Neviem či veriť niečomu takému alebo nie."

Opýtal som sa: "Či neveríš v Ježiša Krista?"

¹⁶⁸ A ona povedala: "Nuž, neviem či verím alebo nie." Povedala: "Tie nejaké hókus-pókus, ja tomu neverím."

¹⁶⁹ Povedal som: "No, samozrejme, ja neverím v nejaké hókus-pókus." Povedal som: "Ale veríš, že On bol Syn Boží?"

"Ó," povedala: "Mohol byť."

¹⁷⁰ A ja som povedal: "Veríš, že On je dnes ten istý Boh, ktorý ťa môže spasit'?"

¹⁷¹ Ona povedala: "Je tam na tom niečo z tých zázrakov, či niečo také? Ja ničomu takému neverím."

¹⁷² A ja som povedal: "Čo by si robila, keby si sedela v zhromaždení a videla Boha, Ducha Svätého, ktorý je tým jediným Bohom, prejavujúceho sa medzi ľuďmi; Boh v Otcovstve, ten Ohnivý Stĺp ... prorokov; Boh vo Svojom Synovi; potom Boh vo Svojich ľuďoch? To sú len atribúty Božie, jedného veľkého Boha, ktorý pokrýva večnosť." Povedal som: "Ako by si sa na to dívala, ak by On, medzi Svojimi ľuďmi robil to, že by slepí videli, hluchí počuli, že by hľadel do publika a hovoril ľuďom čo im je, tak ako to On robil, keď tu bol na zemi?"

Ona povedala: "Verím, že to by bol horoskop."

¹⁷³ Povedal som: "Si v horšom stave, ako som si myslel. Bolo by ti lepšie, keby si bola bláznivá, vidíš, nebola by si za to zodpovedná." Ale povedal som: "Si proste posadnutá zlým duchom." Povedal som: "Keď Ježiš povedal tej žene pri studni o jej mužoch, keď sa On díval na tých ľudí a poznával ich myšlienky, nazvala by si to horoskopom?" Vidíte, tak zavinutá do denominácii, nazvanej Luteráni, že všetko čo sa s tým nezhoduje je zlé!

¹⁷⁴ Boh chce človeka, ktorý je zavinutý do Slova. Všetko, čo sa nezhoduje s Tým je zlé" Ježiš povedal: "Nech každé ľudské slovo je klamstvom a Moje Pravdou."

¹⁷⁵ Bol jeden muž, ktorý žil vo veľmi vedeckej dobe, nazýval sa Noe. On sa nehanbil za Slovo Božie. Boh ho stretol a hovoril ku nemu.

On vedel, že to bol Boh. A On povedal: "Bude pršať!" Nikdy ešte nepršalo, ale on veril, že bude pršať. A tá viera, ktorú on mal, on sa ju nehanbil trénovať. On za sto dvadsať rokov staval archu, keď svet bol proti nemu. On sa nehanbil za Slovo Božie, vo svojom čase. Boh za to spasil jeho i jeho dom. Boli tam ... Akokoľvek hlúpe sa to mohlo zdať tým iným ľuďom; ale nie jemu, on stretol Boha. Bez ohľadu na to, na akej vedeckej úrovni boli tí ostatní, bolo to v rozpore s *vedou*, ako ona hovorila: "to sa nemôže stať, to sa nemôže stať," on stretol Boha!

¹⁷⁶ To je to, keď viete, že hovoríte ku Nemu! Mohli by ste si myslieť, že je to hlúpe, keď niekto ... Keď, viem, že je niekoľko ľudí na svete, ktorí sa držia toho, že čo som povedal je Pravda. Keď tu zastanem a poviem: "TAK HOVORÍ PÁN, pôjdem do Arizony, tam stretnem skupinu siedmich anjelov," nuž, bola skupina ľudí, ktorí tam stáli a videli, ako sa to stalo. Iného večera bolo povedané: "Los Angeles spadne do oceánu." Ale, keď ste stretli Boha, a Boh, ktorý sa nikdy nemýli, ten Boh, ktorý robí presne to čo povie, On to vždy urobil, potom sa za to nehanbíte. Nemusíte kráčať vzadu a byť z toho v rozpakoch; môžete to povedať celému svetu. Keď niekto stretne Boha, hovorí ku Nemu, a táto skutočnosť Boha sa stala jeho v jeho srdci, on sa za to nehanbí.

¹⁷⁷ Noe sa nehanbil. Vyzeralo To hlúpe, pre ten ostatný svet, ale nie pre neho.

¹⁷⁸ Mojžiš, keď on stál pred faraónom, on sa nehanbil povedať faraónovi, že tie určité veci sa stanú, pretože on stretol Boha. Boh mu povedal, v tom horiacom kríku. Mojžiš povedal: "Ja sa zajakávam." To mal, vadu reči.

¹⁷⁹ On povedal: "Tam prichádza Áron. Ty mu budeš Bohom, a on ti bude prorokom. Ja viem, že on môže dobre hovoriť. Ale Ja budem s tvojimi ústami. Kto dal človeku reč?" Amen. To sa mi páči. To je Boh. "Kto učinil, aby bol človek hluchý alebo nemý, alebo kto učinil človeka, aby rozprával?" Boh.

On povedal: "Pane, ukáž mi Tvoju slávu."

Povedal: "Čo je v tvojej ruke?"

On povedal: "Palica."

¹⁸⁰ Povedal: "Hod' ju na zem," obrátila sa na hada. Povedal: "Chyt' ju znovu," obrátila sa späť na palicu. Amen. On je Boh. "Vlož svoju ruku za svoje ňadrá." On ju tam vložil, vytiahol ju von, bola biela od malomocenstva. Povedal: "Vlož ju tam znovu," a bola taká ako druhá ruka. "Ja som Boh."

¹⁸¹ Potom on predšúpil pred faraóna a hovoril to, čo mu On povedal. On povedal: "Stane sa tak a tak." Zdvihol piesok a vyhodil ho do vzduchu, a povedal: "TAK HOVORÍ PÁN, nech prídu blchy na celú zem," a blchy prišli. Nabral vodu a vylial ju do rieky, a povedal: "TAK HOVORÍ PÁN," a všetky rieky a všetko sa obrátilo na krv. Zavolať dole z neba krupobitie.

¹⁸² Viete, v posledných dňoch sa očakáva, že tieto plagy sa znovu zopakujú. A pamätajte, cudzoložník, v Biblických časoch, jeho trest bola smrť ukameňovaním. A tá neveriaca cirkev bude ukameňovaná na smrť, kamenným krupobitím, to bol raz Boží spôsob trestu. On ukameňuje tento neveriaci svet, túto cudzoložnú generáciu. On ju ukameňuje z neba kamenným krupobitím, o váhy talentu, čo je sto libier. Tá cudzoložná cirkev zomrie, cudzoložný svet zomrie pod Božím trestom, pod kameňovaním, tak ako to On urobil na počiatku. Daj sa do poriadku s Bohom, cirkev! To je to čo všetci musíme urobiť, obrátiť sa naspäť ku Bohu!

¹⁸³ Ten starý zarastený, so šedivou bradou, holohlavý, s vychudnutými ramenami, osemdesiat ročný Eliáš, ktorý sedel tam niekde na púšti, hľadel na hriechy tých ľudí. Boh raz ráno ku nemu prehovoril, povedal: "Choď tam dole a povedz Achabovi, že ani len rosa nespadne z neba, až kým ju ty nezavoláš."

¹⁸⁴ Môžem si predstaviť jeho drobné staré oči, ako hľadia spoza tej rozstrapatenej bielej brady, ako má v ruke palicu, a kráča dole po ceste, ako šestnásť ročný chlapec. Ide rovno ku kráľovi, a hovorí: "Ani len rosa nespadne z neba, až kým ju ja nezavolám." On sa nehanbil za Boha, alebo za Jeho Slovo; povedať kráľovi či komukoľvek. On sa nehanbil. Nemusel sa skryť, hovoriť: "Nuž, Achab, ty by si ..."

¹⁸⁵ To mi pripomína niečo, aký sme my. Potom som povedal ľuďom: "Prichádzam ku miestu, že potrebujem viacej viery." To je to, kvôli čomu som teraz doma, dostať sa do nového prepuknutia viery.

¹⁸⁶ Stalo sa tak, že keď sa modlíte za ľudí, ako by ste sa ospravedlňovali: "pán Diabol, odstúpil by si sa prosím nabok a dovolil mi ...?" Nič takého! Viera má svaly a zarastené prsia. Keď ona hovorí, všetko musí stíchnuť. Nepristupujte tak ku tomu: "pán Diabol, odídeš?"

¹⁸⁷ "Ber sa z tadeto! Ja som syn Boží, mám Božie poverenie. Opusti ich!" To hýbe. Nemáte sa čo ospravedlňovať Diablovej, nemáte s ním nič spoločného. Nehanbite sa za Slovo Božie, nehanbite sa za svoje poverenie, nehanbite sa za to kým sme.

¹⁸⁸ Jediné, za čo sa hanbím, že som, to je že som Branham, to je moje zemské narodenie. Hanbím sa za svoju nedostatočnosť.

¹⁸⁹ Ale ako Jeho sluha sa nehanbím! Nehanbím sa za Jeho Slovo. Či je to pred denomináciami, kráľmi, vladármi, alebo pred čímkoľvek; som proste pripravený dať im odpoveď, keď to Boh bude chcieť.

¹⁹⁰ Mojžiš išiel pred faraóna. On sa nehanbil povedať mu, že nepristanú na kompromis, aby prijali to jeho, na "toľko dní" von do púšti.

On povedal: "Niektoré ženy tu zostanú so svojimi deťmi."

¹⁹¹ Povedal: "My všetci pôjdeme! Ani kopyto tu nezostane, vezmeme svoj dobytok a všetko." On sa nehanbil. Prečo? On vošiel do Svetla vyslobodenia.

¹⁹² Preto muž či žena, chorí, alebo čokoľvek mu je, keď raz vojde do prítomnosti Božej, a vedia, že ich Boh uzdravil, vy vstupujete do Svetla vyslobodenia. Na ničom nerobíte kompromis.

¹⁹³ Vyslobodenie bolo v jeho srdci, pretože on stretol Boha, ktorý mu povedal: "Ja som Boh Abrahámov, ktorý dal Abrahámovi to zaslúbenie. A ten čas, čas vykúpenia, vyslobodenia, je na blízku. Ja ťa posielam tam dole, aby si ich vyviedol von." Aké že treba ku tomu ospravedlnenie?

¹⁹⁴ Faraón ho mohol dať zabiť. On bol len obyčajný človek. On bol otrok. On ho mohol dať zabiť. Ale on sa nehanbil za to Slovo. On tam neprišiel a nepadol na svoje kolená a za nič neprosil faraóna. On povedal: "Prišiel som ich vziať."

Faraón povedal: "Ty ich nemôžeš vziať!"

¹⁹⁵ On povedal: "No dobre, tak potom prídu na celú zem blchy, až sa cez ne budete brodiť." A to sa aj stalo.

Povedal: "Ó, Mojžiš, ber ich preč!"

On povedal: "No dobre. Činiš teraz pokánie?"

Povedal: "No dobre, môžete ísť na toľko a toľko dní do púšti."

¹⁹⁶ On povedal: "Tak potom prídu muchy:" Amen. Povedal: "Nastane tma." Bola taká tma, že nebolo vidno z jedného miesta na druhé.

¹⁹⁷ A nakoniec prišla smrť. Od Faraóna až po sluha, smrť najstaršieho dieťaťa v rodine. Nemuseli sa vôbec ospravedlňovať. On bol synom Abrahámovým, narodený v Duchu Božom, ktorý dostal

poverenie od Boha, Posolstvo Božie, aby išiel tam dole a vyviedol von tých ľudí.

¹⁹⁸ Nuž, či nemôže Boh vyvolať to isté v tejto hodine, aby si z cirkvi vzal Nevestu? [Zhromaždenie hovorí: "Amen."]

¹⁹⁹ Daniel sa ... či vlastne David, sa nehanbil pred Saulom. Keď sa tam všetci báli Goliáša, on sa nebál tam vystúpiť. A povedal: "Tvoj sluha ..." Ten mladý ryšavý mládenec povedal: "Tvoj služobník pásol ovce svojho otca a prišiel medveď a vzal jednu z nich. Dohonil som ho na púšti a zabil som ho, s týmto prakom. Prišiel lev." Ó! "Prišiel lev a vzal jednu z nich, a utiekol do púšti, a ja som ho zrazil k zemi prakom. A keď sa postavil, zabil som ho." On povedal: "A Boh ..." Ten upadnutý kráľ tam stál, tí mizerní vojaci sa snažili slúžiť Nebeskému Bohu, a nechali toho neobrezaného filištína tam stáť a hanobiť armády Živého Boha. Povedal: "Tvoj sluha zabije tak isto i jeho. Pretože, ten Boh, ktorý ma zachránil pred levom i medveďom, ma tak isto zachráni pred tým neobrezaným filištínom." On sa nekotal, nehovoril: "možno že sa to stane." On povedal: "To sa stane!" On sa nehanbil.

²⁰⁰ Daniel, pred kráľom, on sa nebál postaviť proti jeho nariadeniam, že sa nikto nemá modliť, jedine len ku nemu. On otvoril okná, vytiahol roletu, a modlil sa trikrát za deň. On sa nebál.

²⁰¹ Sadrách, Mézach a Abednégo sa nebáli tej ohnivej peci. Povedali: "Náš Boh je schopný vyslobodiť nás. Boh nás môže vyslobodiť. Ale aj keď nie, nebudeme sa klaňať tvojmu obrazu." Oni sa za to nehanbili. Nie veru. Nie veru. Oni sa skutočne za to nehanbili, pretože vedeli.

²⁰² Samson sa nehanbil pred Filištínmi. Keď dobehlo na neho tisíc filištínov, on zodvihol kosť z oslej čelusti. A ich prilby, oni boli hrubé asi jeden a pol palca, z mosadzi. A on ich s tým pobil tisíc, a stále držal v ruke tú osliu čelusť. On nebol v rozpakoch. Vzal proste to čo mal v ruke, a pustil sa s tým do roboty. On vedel, že Duch Boží je na ňom. On vedel, že sa narodil, ako nazarej. On vedel, že nič ho nemôže rozhádzať. On bol sluha Boží. Až dotiaľ kým zotrval v súlade s vôľou Božou, nič sa mu nemohlo postaviť do cesty, bez ohľadu na to koľko kráľov, alebo filištínov, či čokoľvek to bolo, čo povstalo proti nemu. Tak veru.

²⁰³ Ján sa nehanbil za Slovo Božie, ktoré prišlo ku nemu na púšti, a povedalo mu, aby išiel krstiť vodou. On sa nehanbil povedať: "Ajhľa baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta," pretože Duch Boží bol na ňom. On sa nehanbil pred tými kňazmi.

204 On sa nehanbil za Slovo Božie, keď predstúpil pred Herodesa. Filipova žena žila s Herodesom. Prišiel rovno pred kráľa! Tento chlapík so zarastenou tvárou, ktorý prišiel tam z púšti, prišiel z tade, bez žiadneho vzdelania ani ničoho takého, a išiel rovno pred Herodesa, a povedal: "Nepatrí sa ti ju mať!" On sa nehanbil za Božie Slovo. Skutočne. On sa zaň vôbec nehanbil.

Štefan sa nehanbil za Božie Slovo.

205 Tí prví, tí letniční ľudia tam v Deň Letníc, keď boli zhromaždení v tej vrchnej dvorane, Duch Svätý spadol na nich, podľa Božieho zaslúbenia. Lukáš 24. 49. hovorí"

... hľa, ja posielam zaslúbenie svojho Otca na vás, ale čakajte ... v meste Jeruzaleme, dokiaľ nebudete odiati do moci z výsosti.

206 A práve toto zaslúbenie, ktoré im zaslúbilo Slovo Božie: "Ajhľa, Ja posielam zaslúbenie Svojho Otca na vás, ale čakajte tam; nezískavajte viacej teológie alebo vzdelania, a tak ďalej, čakajte až budete naplnený Mocou." A keď prišla tá Moc z Neba, ako nesúci sa silný vietor, oni sa nehanbili za Evanjelium.

207 Peter povstal a povedal: "Čiňte pokánie, každý z vás. Vy ľudia, rukami bezbožných ste ukrižovali Knieža Pokoja, ktorého Boh vzkriesil z mŕtvych. A my sme toho svedkami. Pretože toto je to čo povedal Joel, že sa stane v posledných dňoch, ' Ja vylejem Svojho Ducha na každé telo.' " On sa nehanbil za to Evanjelium.

208 Ten prostý Štefan, ako som ho spomenul pred chvíľou, keď tam prechádzal ako nejaké tornádo. On nebol kazateľ. On bol len diakon, ale on všade svedčil o zmŕtvychvstaní. On stretol Boha. A to je práve tak ako ...

209 Pokúste sa ho zastaviť? Nuž, to by bolo, ako keby sa niekto snažil dostať dom, horiaci dom, dostať z neho preč ten oheň, za veterného dňa, počas sucha. Nuž, zakaždým, keď vietor zaduje, zapáli ďalší oheň.

210 Oni ho dotiahli pred radu Sanhedrínu. Viete si predstaviť čo to bolo? To je ako Ekumenická rada. Všetky náboženstvá vchádzajú pod Ekumenickú radu. Oni všetci vošli tam pod Radu Sanhedrínu. Farizeovia, Sadúceovia, Herodiáni, čokoľvek oni boli, oni museli vojsť do tej rady. A oni ho schvatli, nie len jedna organizácia, ale ten veľký koncil ho schvatol. "Vyplašíme z neho pečeň."

²¹¹ Keď tam on predstúpil, v to ráno, Biblia hovorí, že jeho tvár vyzerala, ako tvár anjela. On povedal: "Mužovia a bratia, dovoľte aby som ku vám prehovoril. Naši otcovia bývali v Mezopotámii, predtým ako prišli do Cháрана," a tak ďalej. On stále pokračoval a predkladal Písma. Potom, keď všetko rozuzlil, Duch prišiel na neho a on povedal: "Vy tvrdého krku a neobrezaných srdc a uší, vy sa stále protivíte Duchu Svätému; ako vaši otcovia, tak aj vy." On sa nehanbil za to Evanjelium, nehanbil sa za Slovo. Nebol v rozpakoch pred Radou Sanhedrínu. Nie.

²¹² Pavol povedal pred Agripom. On bol žid, vyučený pod Gamalielom, on mal veľkú hodnosť. Ale jedného dňa, na ceste do Damašku, on prišiel do Prítomnosti, do kontaktu s Bohom. Anjel zostúpil dole z neba, vo forme Ohnivého Stĺpu, Svetla, ktoré ho zrazilo na zem. Zodvihol sa a povedal: "Pane, kto si?"

A On povedal: "Ja som Ježiš."

²¹³ Ako stál pred Agripom, on znovu porozprával ten príbeh. On povedal: "Nehanbím sa za Evanjelium Ježiša Krista, pretože Ono je Mocou Božou ku spaseniu, každému kto verí." Skutočne.

²¹⁴ A tak, priatelia prechádzali sme s tými mužmi cez tie veky, ale to sme boli v minulom čase.

²¹⁵ Ale dovoľte mi povedať toto. Človek, ktorý raz prišiel do kontaktu s Bohom, ktorý je Slovom, a to Slovo sa mu stalo jasným a zamanifestovalo sa pred ním, ohľadne toho potom nielo žiadnej hanby. Nie ste v rozpakoch. Neprivádza ma to do rozpakov, povedať, že verím každému Božiemu Slovu. Neprivádza ma to do rozpakov, keď mi Pán povie, aby som niečo povedal, išiel a povedal niečo a urobil to. Neprivádza ma to do rozpakov povedať, že som bol naplnený Duchom Svätým. Neprivádza ma to do rozpakov, povedať, že som hovoril v iných jazykoch. Neprivádza ma to do rozpakov, povedať, že mi náš Pán ukázal videnia. Neprivádza ma to do rozpakov povedať, že On je ten istý včera, dnes i naveky.

²¹⁶ "Keď budete vedení pred vládcov a pred kráľov pre Moje Meno, nestarajte sa o to čo budete hovoriť, pretože vám to bude dané v tej hodine. Nie ste to vy, ktorý hovoríte, ale Môj Otec, ktorý prebýva vo vás. Ale ktokoľvek by sa hanbil za Mňa a za Moje Slovo, v tejto generácii, za toho sa budem hanbiť aj Ja pred Mojím Otcem a pred svätými Anjelmi." Bože, pomôž nám nehanbiť sa, ale nám pomôž byť živým svedectvom.

²¹⁷ Každý muž v Starom Zákone, keď prišli tí proroci, oni sa stávali - oni sa stávali živým Slovom. Oni boli tým Slovom. Ježiš povedal, že

oni boli nazvaný bohmi, a oni nimi boli. pretože Slovo Božie prišlo ku nim. Oni hovorili: "To je TAK HOVORÍ PÁN."

²¹⁸ A každý učeník Kristov, ktorý vo vykúpení prišiel s Ním do kontaktu, a spasenie prišlo do jeho srdca, on má Boha. A aký druh života by sme mali žiť, a ako by sme mali chodiť, a ako by sme mali rozprávať, ak sám Boh sa znázorňuje cez naše smrteľné telá? Kto by sa za to mohol hanbiť?

²¹⁹ Ak by som prišiel, v autorite policajta, tu v Jeffersonville na nejaké miesto, išiel by som dole ulicou, v plnej autorite, nehanbil by som sa toho mesta. Bol by som časťou toho mesta. Bol by som policajtom, časťou mesta, aby som udržoval poriadok a riadil *dopravu*. Ak by niekto prešiel na červené svetlo, nehanbil by som sa mu povedať, že urobil zle, dal by som mu pokutu. To je moja povinnosť, pretože som platený od mesta. Živí ma mesto. Mám autoritu, ktorú mi dalo mesto. Bez ohľadu, či ten človek bol opitý, alebo čokoľvek by s ním bolo, oni ma podporujú. Ja zastávam svoje miesto, pretože som policajt a ... Som tu ustanovený, alebo dosadený a je mi daná autorita, aby som toto robil. Očakáva sa od vás, že budete dbať na zákony a práva, a na všetko, a dozerať, či sa to správne vykonáva.

²²⁰ Potom, ak som kresťan, a bol som naplnený tým Duchom, nesiem svedectvo zmŕtvychvstania Ježiša Krista, že On je ten istý včera dnes i naveky. Nedovolím žiadnemu diablove, ktorý sa vás snaží sekírovať, hovoriť: "Nerob toto a nerob tamto." Ti To len rob. Boh ti dal to ...

²²¹ Vidíte, my nemáme moc. Ten policajt nemá moc, aby zastavil nejaké auto. Ono má okolo ... niekedy tie motory majú tristo alebo štyristo konských síl, čo by on s tým mohol urobiť? Ale on má autoritu.

²²² A tak isto je to s cirkvou. My máme autoritu, skrze zmŕtvychvstanie Ježiša Krista a skrze Jeho zasľúbené Slovo, haleluja: "Skutky ktoré Ja činím aj vy budete činiť; väčšie ako tie budete činiť, pretože Ja idem k Otcovi."

²²³ Nehanbite sa za Neho v tejto generácii; hriešnej, pomätenej, poslednej generácii, ktorá kedy bude na zemi, táto hriešna, cudzoložná, plná všetkých bolestí rozkladu. Všetko, všetko čo bolo slušné sa stalo neslušné. Národná politika, špina! Národy sú rozlámané.

²²⁴ Ďaleko v džungliach Afriky, poľovníci v safari, oni si so sebou musia brať vysoko výkonné rádiá, aby počúvali Elvisa Presleyho, Pata Boona, a tých ďalších s tým rock-and-roll-om a twistom. A tí domorodci, sa ich snažia pozorovať, ako sa pri tom zachovávajú, ako šklbú

hlavami, a ako sa takto zachovávajú, tí domorodci tam stoja a dívajú sa na to. Ale, viete, oni sú nie Američania ako Pat Boone, a Elvis Presley, a Ricky Nelson, a tí ďalší. Oni nie sú Judášovia toho typu, ale oni sú ... Vidíte, to je duch. A ten duch nie je len v Amerike, on sa rozšíril po celom svete, aby ich priviedol ku bitke pri Armagedone. Oni sa tak správajú, či sú ... Z ktoréhokoľvek národa pochádzajú, z Afriky, Indii, či odkiaľkoľvek, tá vulgárnosť a to všetko sa rozšírilo po celej zemi, len skrze jedného muža, ktorý to začal.

²²⁵ A tak sa Evanjelium a Moc Všemohúceho Boha rozniesla okolo sveta! A teraz nastal čas oddelenia, keď Boh vyvoláva Nevestu, a Diabol vyvoláva cirkev. Daj mi byť časťou Nevesty!

Modlime sa.

²²⁶ Drahý Bože, vidíme ten nápis na stene, Pane. Sme v čase konca. Vieme, že pred nami ležia veľké veci, avšak niekde, niekde vonku v tejto mase, tu vonku, sú stále čestní ľudia, ktorí boli určení do Života. Bolo by to nemožné pre jedného alebo dvoch ľudí; ale, Boh, všetci dokopy, roznesme do každého kúta, kde len môžeme, tú dobrú novinu, že Ježiš prichádza, a hľadte, rozširujme len dookola trochu Chleba, trochu Slova. Kdekoľvek sú orly, oni pôjdu za tým Pokrmom. Či to prichádza cez *magnetofónové* pásky, alebo či to prichádza skrze slovo alebo svedectvo. Orly To budú nasledovať, až do Toho hlavného stanu. Pretože je napísané: "Tam kde je obeť, tam sa zhromaždia aj orly." Drahý Ježišu, my vieme, že Ty si tou Obeťou, ktorú my jeme. Ty si Slovo, a Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami. Modlíme sa Bože, aby pritom ako rozširujeme to Slovo, aby To tie skutočné orly našli.

²²⁷ Nech sa nehanbíme, keď sa postavíme pred ľuďmi, zlými, ľahostajnými ľuďmi, nábožnými, či akýmikoľvek. Ako Pavol povedal Timoteovi:

... Pristupujme v pravý i nepravý čas; karhaj, tresci, a ... s celou zhovievavosťou a s učením.

Lebo príde čas, keď neznesú zdravého učenia; ale podľa svojich vlastných žiadostí si budú hromadiť učiteľov, lebo ich budú svrbieť uši;

A odvrátia ... od pravdy, ... k bájkam.

228 Bože, my žijeme v tom čase. Dal si mi žiť už dosť dlho aby som videl, že to sa deje. Ako to leží rovno tu v základnom kameni tejto modlitebni, dnes už tridsať tri rokov.

229 Bože, požehnaj tu každého jedného. Ak by tu bol jeden, Pane, ktorý nie je pripravený stretnúť sa s Tebou, takí ktorí proste nemôžu súhlasiť s Tvojím Slovom, a oni sa s Tebou nestretli tvárou v tvár a vedia, že sa s Tebou nemožno stretnúť len skrze nejaký skutok, nejakého prijatia, ako keby si bol nejakým vyznaním alebo niečím, ale stretnúť Živého Boha; a ak oni toto neurobili, Pane, nech by to mohli urobiť práve teraz.

230 Verím, že Ty si - Ty si v tejto hodine skutočne blízko. Ja neviem kto oni sú. Ja neviem, či je tu niekto taký, ale cítim proste, že som vedený modliť sa ku Tebe. Nie preto, že ma počúvajú títo ľudia, pretože to by bolo pokrytectvo. Bože uchovaj. Ja nechcem byť pokrytcom. Ale sa modlím s úprimnosťou v srdci, Pane, nech to oni urobia hneď teraz.

231 Ktokoľvek on alebo ona je, ku ktorému Ty dnes ráno hovoríš, nech by *prišli* ponížene a nehanbili sa, ale hlboko vo svojich srdciach Ťa teraz prijali, aby prišli dnes večer a dali sa pokrstiť vo Meno Ježiša Krista, nasledujúc každé Slovo, každé Slovo; ak boli inak pokrstení, alebo poľkaní, poliatí. Pamätajte, (my pamätáme, Pane), že Ty si povedal: "Ktokoľvek by odňal jedno Slovo z tej Knihy, alebo pridal jedno slovo do Toho, jeho diel bude odňatý z Knihy Života." Hoci sa on snaží, prichádza, zapisuje svoje meno do knihy, to nebude fungovať. Buďme úprimní a pokorní.

232 Oni sú v Tvojich rukách, Pane. Učiň s nimi ako uznáš za vhodné, pretože oni sú Tvoji. V Mene Ježiša Krista, Syna Božieho.

233 A teraz, zatiaľ čo máme sklonené svoje hlavy, chcem aby ste teraz skutočne vážne rozmýšľali. Ospravedlňujem sa prv, že som pretiahol o pätnásť minút. Teraz chceme hm-kať. A vy len rozmýšľajte vo svojich srdciach: "Stretol som sa skutočne s Bohom?" Rozmýšľajte teraz len o tom, skutočne úprimne. Pretože, to nebude príliš mnoho krát, možno až do ... Toto teraz môže byť posledný krát, čo sa stretne pred Jeho príchodom. Je To blízko, priatelia. Každé Písmo, vyzerá tak, akoby sa už skoro vyplnilo. A to môže byť, pre teba alebo pre mňa, toto môže byť posledná šanca. Môže byť po nás prv ako nastane noc.

Pôjdem s Ním, s Ním celou cestou.

Môžem počuť: "Hanbiš sa za Mňa a za Moje Slová?"

Môžem počuť môjho Spasiteľa ...

²³⁴ Predstavte si len, že ležíte teraz na svojej smrteľnej posteli. "Môžem počuť ..." Potom to môže byť príliš neskoro, ale zatiaľ je ešte čas.

"Vezmi svoj kríž a," (mohol by som sa teraz obetovať?) "nasleduj Ma."

A teraz si odpovedz toto vo svojom srdci:

Ja s Ním pôjdem cez záhradu, Ja s Ním pôjdem cez záhradu,
Ja s Ním pôjdem cez záhradu, Ja s Ním pôjdem, s Ním celou ...

²³⁵ A teraz so svojimi sklonenými hlavami, zodvihnite len svoje ruky a povedzme:

Ja pôjdem s Ním cez súd,

Nuž, to je to čo práve teraz prichádza, On nás súdi

Ja pôjdem ...

Pane, našiel si ma vinného? Potom mi odpusť.

... cez Jeho súd,

V čom ma súdiš dnes ráno, Pane?

...s Ním cez súd ...

Skús ma, Pane, vidz či je vo mne niečo nečisté.

...s Ním, s Ním celou cestou.

²³⁶ Otče, ďakujeme Ti dnes ráno za tie *pozdvihnuté* ruky. Nevšimám som si iných, iba tých čo zodvihli svoje ruky. Ďakujem Ti, Pane. Dôverujem Ti, že tiež tí, ktorí nezodvihli ruky, Pane, že i všetci tí, ktorí nezodvihli svoje ruky, že sú pripravení prejsť cez súd. Súď nás, Pane. A ak je v nás niečo zlé, odpusť nám to, Otče. Daj nám Tvoju milosť, pretože sa nechceme stretnúť s Tvojím súdom, potom keď nebude prítomná milosť. A tak, milosť je tu teraz prítomná, a tak sa modlíme, Bože, aby si nás súdil a odpustil nám naše viny, podľa Tvojho Slova a Tvojho zaslúbenia. A daj nám žiť pre Teba po všetky dni svojho života, aby sme sa nehanbili za Evanjelium.

²³⁷ A teraz, Otče, ak je to Tvoja vôľa, začíname zhromaždenia, ktoré budú teraz tri nedele za sebou. Priprav ku tomu naše srdcia, Pane. Priprav mňa, ó Bože. Ja som ten, ktorý Ťa tak veľmi potrebujem. Prosím, aby si ma viedol a smeroval, do toho čo by som mal robiť a povedať, v tých nadchádzajúcich dňoch.

²³⁸ Ved' a smeruj nášho drahého brata Neville, ktorý je Tvojím verným služobníkom, Pane; a tak isto brata Manna, a diakonov zboru a starších, a každého kto tu prichádza.

²³⁹ Priprav nás Pane, aby sme boli schopní, skutočným kresťanským spôsobom, privádzať ku Tebe hriešnika, a privádzať členov zboru ku poznaniu Boha, o ktorom vieme, že sme Ho osobne stretli, nech sa On môže stať tiež ich Bohom. A teraz, Otče, toto nedokážeme urobiť, my ich tam nemôžeme poslať. Ale Ty, Duch Svätý, pohybuješ sa nad tými ľuďmi, tými členmi cirkví.

²⁴⁰ A ako to malé prežitie, ktoré som mal s Tebou raz ráno: "Chod' a vezmi môjmu Synovi Nevestu. Vezmi ju s pomedzi ľudí, z pomedzi cirkví. Vytiahni von Nevestu." Dovoľ mi teraz modliť sa, Pane. Ty pošli Rebeku; Ja sa budem snažiť byť Eliezérom. Pomôž mi byť verným sluhom. A nech Nebeský Boh pošle Svojho Anjela predom mnou, pred nami, aby sme pozbierali tie veci dokopy a vybrali Nevestu, ktorú On vyvolil. Prosíme to v Mene Ježiša. Amen.

²⁴¹ Prepáčte, že som vás zdržal troch dlhšie. Je to o dvadsať päť minút dlhšie ako obyčajne. Mal som sa dostať ku tomu už pred dvadsiatimi piatimi minútami. No, ale teraz ... Máte radi tú starú pieseň: "Ber so sebou Meno Ježiš?" [Zhromaždenie hovorí: "Amen."] Či nie je nádherná? Už spievam tú pieseň okolo tridsať tri rokov, ako zabudnutú pieseň. Vodný krst: "Stojím na rozbúrenom brehu Jordánu." A myslím si, že je tak pekná: "Ber Ho proste kdekoľvek ideš!"

Predrahé meno, ó aké sladké! Nádej ...

Potraste si ruky, s tým kto stojí vedľa vás.

Predrahé Meno, predrahé Meno, ó aké sladké! Nádej zeme a radosť Neba.

²⁴² Pamätajte dnes večer máme zhromaždenie, sedem tridsať, sedem tridsať dnes večer. Spievajme teraz jeden verš.

Ber so sebou Meno Ježiš, Ako ochranu pred každou pascou; Keď ťa obklúčia pokušenia ... (Čo potom urobíš) Len vzdychni to sväté Meno v modlitbe.

Predrahé Meno, ó aké sladké! Nádej zeme a radosť Neba; Predrahé Meno, ó aké sladké! Nádej zeme a radosť Neba.

²⁴³ Je tu niekto, kto prišiel aby sa dal pokrstiť, po zhromaždení? Ak áno, zodvihnite svoje ruky. Kto sa chce dať pokrstiť? Dvaja, v poriadku, chcú byť hneď po zhromaždení pokrstení. Ak vy ostatní, ak sa niekto z

vás chce dať pokrstiť, budeme krstiť každý deň v tých zhromaždeniach. To jediné, čo musíte urobiť, je požiadať o to. Sme pripravení pokrstiť vás. Je to naša povinnosť, pokrstiť vás vo meno Pána Ježiša Krista. Je to naša povinnosť urobiť to. A my to s radosťou kedykoľvek urobíme. Vy, ktorí sa budete krstiť, hneď po zhromaždení vojdite tam do tých miestností, a my hneď pristúpime ku krstu. Ktokoľvek chce ísť za nimi, buďte si istý, že sme tu ... ak ste učinili pokánie zo svojich hriechov a prijali ste Ježiša ako svojho Spasiteľa.

²⁴⁴ Roky ste boli kresťanom, a nikdy ste nevideli to Svetlo, a to Svetlo vyslobodenia teraz prišlo. Žena, Nevesta, musí prijať to meno! Ježiš povedal: "Ja som prišiel v Mene Svojho Otca, a vy ste Ma neprijali. Ale keď príde niekto vo svojom vlastnom mene, vy ho prijmete," to je vaša denominácia.

²⁴⁵ Každý syn prichádza v mene svojho otca. Ja prichádzam v mene svojho otca. Vy muži prichádzate v mene svojho otca.

²⁴⁶ A aké bolo Jeho Meno, aké je meno Jeho Otca? Ježiš! On: "prišiel v Mene Svojho Otca, a vy ste Ma neprijali." A teraz, Jeho Nevesta bude mať Jeho meno, samozrejme.

²⁴⁷ Ja som si vzal ženu, ktorá sa nazývala Brozová, a ona sa stala Branhamová.

²⁴⁸ On prichádza pre Nevestu, buďte si toho istý a pamätajte na to, ako prichádzate ku tomu bazénu.

Skloňme teraz naše hlavy.

²⁴⁹ A brat Vayle, on je tu nie pre nás cudzí. On je veľmi vzácny brat, bol so mnou na mnohých zhromaždeniach, on i jeho žena. A on tak isto teraz prepisuje tie kázne i všetko, čo má vyjsť vo forme knihy. Brat Vayle, rozpustil by si nás s modlitbou, zatiaľ čo máme sklonené naše hlavy.

[Brat Vayle sa modlí.]

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí